

Pedagogická
fakulta
Faculty
of Education

Jihočeská univerzita
v Českých Budějovicích
University of South Bohemia
in České Budějovice

Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích

Pedagogická fakulta

Katedra pedagogiky a psychologie

Bakalářská práce

Nabídka zimních sportovních aktivit pro předškolní děti v jižních Čechách

Vypracovala: Klára Kurz

Vedoucí práce: Mgr. Dita Podhrázká

České Budějovice 2020

Prohlášení

Prohlašuji, že svoji bakalářskou práci jsem vypracovala samostatně pouze s použitím pramenů a literatury uvedených v seznamu citované literatury.

Prohlašuji, že v souladu s § 47b zákona č. 111/1998 Sb. v platném znění souhlasím se zveřejněním své bakalářské práce, a to v nezkrácené podobě elektronickou cestou ve veřejně přístupné části databáze STAG provozované Jihočeskou univerzitou v Českých Budějovicích na jejích internetových stránkách, a to se zachováním mého autorského práva k odevzdanému textu této kvalifikační práce.

Souhlasím dále s tím, aby toutéž elektronickou cestou byly v souladu s uvedeným ustanovením zákona č. 111/1998 Sb. zveřejněny posudky školitele a oponentů práce i záznam o průběhu a výsledku obhajoby kvalifikační práce.

Rovněž souhlasím s porovnáním textu mé kvalifikační práce s databází kvalifikačních prací Theses.cz provozovanou Národním registrem vysokoškolských kvalifikačních prací a systémem na odhalování plagiátů.

V Českých Budějovicích dne 30.6.2020

Klára Kurz

Poděkování

Na tomto místě bych ráda poděkovala vedoucí mé bakalářské práce Mgr. Ditě Podhrázké za odborné vedení při zpracování práce.

Abstrakt

Cílem této bakalářské práce je zjistit co ovlivňuje rodiče ve výběru lyžařských areálů v zimním období. V části teoretické se autorka zabývá tematikou vývoje dítěte a vymezením pojmů pohybová schopnost a dovednost. Dále se zabývá historií sjezdového lyžování, definuje pojmy lyžařská výstroj a lyžařská výzbroj. V Další kapitole teoretické části se autorka zabývá V posledních kapitolách teoretické části se autorka věnuje charakteristice Jihočeského kraje a výčtu vybraných lyžařských areálů. Praktická část této bakalářské interpretuje výsledky výzkumného šetření. K výzkumu byla použita smíšená metoda dotazníkového šetření a rozhovoru, jehož respondenty a participanty tvořili rodiče dětí předškolního věku. Na základě výsledků dotazníků a rozhovorů autorka odpovídá na stanovené výzkumné otázky.

Klíčová slova: Jihočeský kraj; předškolní věk; lyžování

Abstract:

The aim of this bachelor thesis is to find out whether it influences parents in the choice of ski resorts in the winter. In the theoretical parts of the authoritative thematic developments of the child and the established concepts of motor ability and skill. Another enjoys the history of downhill skiing, suitable terms ski equipment and ski equipment. In Other theoretical parts relate to copyright. Recently, the chapters deal with theoretical parts concerning the authoritative characteristics of the South Bohemian region and the list of selected ski resorts. The practical part of this bachelor's interpretation of the results of a research survey. The research found a mixed method of questionnaire survey and interviews, knows the respondents and the participants were parents of preschool children. Based on the results of questionnaires and interviews, the author answers the set research questions.

Key words: South Bohemia; pre-school age; skii

Obsah

TEORETICKÁ ČÁST	9
1 VÝVOJOVÁ SPECIFIKA DÍTĚTE PŘEDŠKOLNÍHO VĚKU	9
1.1 Vývoj hry.....	10
1.2 Fyzický vývoj.....	11
1.3 Kognitivní vývoj	12
1.1.1 Řeč.....	12
1.1.2 Paměť.....	13
1.1.3 Fantazie.....	13
1.1.4 Učení a Myšlení.....	14
1.4 Sociální vývoj.....	15
1.5 Emoční vývoj	16
2 POHYBOVÉ ČINNOSTI.....	17
2.1 Pohybová schopnost	18
2.2 Pohybová dovednost.....	18
2.3 Principy zatěžování předškolních dětí.....	19
3 LYŽOVÁNÍ	20
3.1 Vznik lyžování	20
3.2 Historie lyžování v Čechách.....	21
3.3 Podmínky pro lyžování dětí.....	23
4 VÝZBROJ A VÝSTROJ	24
4.1 Lyže.....	25
4.2 Hole	25
4.3 Lyžařské boty.....	26
4.4 Vázání	26

5	CHARAKTERISTIKA JIHOČESKÉHO KRAJE.....	27
5.1	České Budějovice.....	28
6	SKIAREÁLY V JIŽNÍCH ČECHÁCH	28
1.1.5	Skiareál Frymburk	29
1.1.6	Skiareál Lipno	29
1.1.7	Skiareál Železná Ruda-Špičák.....	29
1.1.8	Skiareál Kvilda	30
1.1.9	Skiareál Zadov-Churáňov	30
1.1.10	Skiareál Záluží.....	30
	PRAKTICKÁ ČÁST	31
7	METODIKA.....	31
8	VÝSLEDKY	32
8.1	Výsledky dotazníkového šetření	32
8.2	Výsledky rozhovoru.....	46
8.3	Otázky rozhovoru	46
9	DISKUZE.....	50
	ZÁVĚR.....	52
	SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ	54
	SEZNAM ELEKTRONICKÝCH ZDROJŮ	56
	SEZNAM PŘÍLOH	57

ÚVOD

Tato bakalářská práce “Nabídka zimních sportovních aktivit pro předškolní děti v jižních Čechách” zjišťuje, co ovlivňuje rodiče ve výběru lyžařských areálů v zimním období. Sport v jakékoli podobě by měl být bezpochyby součástí života předškolních dětí. Vzhledem ke své kvalifikaci, instruktora lyžování se o tuto problematiku zajímám již více let a ve své pedagogické praxi bych ráda zúročila své znalosti a dovednosti. V rámci mateřské školy bych ráda pořádala například lyžařské kurzy v rámci škol v přírodě. Z praxe instruktora lyžování vím, že lyžování v dětech vyvolává radost, učí je dodržovat pravidla, a u dětí s postižením může působit jako určitá forma terapie. Téma sportování dětí v předškolním věku považuji za důležité, protože se dnes v době techniky a médií setkáváme s tím, že děti mají nedostatek pohybu a často vykonávají převážně sedavé činnosti.

Práce je členěna na dvě části. V teoretické části se budu věnovat souhrnu poznatků z literatury, popíši vývojová specifika u dětí předškolního věku a principy jejich zatěžování. Dále v teoretické části budu věnovat historii a vzniku lyžování nebo lyžařské výzbroji a výstroji.

Praktická část se bude věnovat prezentaci výsledků smíšeného výzkumu, který se bude realizovat pomocí rozhovoru a dotazníkového šetření. Pomocí výzkumu budu zjišťovat, jak jsou rodiče spokojeni s nabídkou zimních sportovních aktivit v jižních Čechách, a jak nahlíží na současnou nabídku lyžařských areálů. V neposlední řadě se budu snažit zjistit, zdali mají rodiče dětí předškolního věku zájem o lyžařské kurzy pořádané mateřskou školou.

TEORETICKÁ ČÁST

1 VÝVOJOVÁ SPECIFIKA DÍTĚTE PŘEDŠKOLNÍHO VĚKU

Předškolní období trvá zpravidla od tří do sedmi let, toto období je pro dítě důležité zejména ve vztahu k sobě, uvědomuje si své tělo a své postavení ve světě, kultivuje své chování, začíná chápat svět kolem sebe, a rozvíjí vztahy mezi vrstevníky, a to zejména při nástupu do MŠ. Rodinná výchova je však stále na prvním místě. Vágnerová (2005, s. 30) definuje vývoj jako „celistvý proces, který zahrnuje všechny složky, somatické, psychické i sociální v jejich vzájemné interakci“. Matějček a Pokorná (1998) uvádí že, charakteristické je pro děti v tomto období centrace, dítě si předpojatě vybírá sdělení, na kterém lpí a přehlíží ostatní méně nápadná fakta. To je jeden ze způsobů, jakým děti předškolního věku nahlíží na svět. Jako další znaky typické pro myšlení předškolního dítěte popisuje Vágnerová (2005) egocentrický způsob nazírání na svět, který se projevuje tak, že dítě trvá pouze na svém názoru či pohledu na věc, a není schopné brát v úvahu ostatní aspekty, je zaujaté. U dětí je typické názorné myšlení, tato fáze trvá zpravidla do sedmi let.

Vývoj na základě dědičných předpokladů probíhá prostřednictvím zrání. Naopak vývoj, který se uskutečňuje působením externích činitelů probíhá prostřednictvím učení. Vágnerová (2012, s.22) uvádí že, „zrání ovlivňuje pouze předpoklady k rozvoji určitých psychických procesů, učení je dále rozvíjí až na určitou, individuálně typickou úroveň.“ Učení a zrání jsou zákonitosti, které spolu velmi úzce souvisí. Jak tvrdí Vygotskij (1978) učení může urychlovat zrání. Piaget (2014) popisuje že, zrání vytváří prostor pro učení. Zrání je geneticky podmíněné, zajišťuje funkčnost organismu. Učení je založeno na získávání zkušeností při interakci člověka s prostředím.

1.1 Vývoj hry

Vágnerová (2012) uvádí, že změny, které jsou podmíněny vývojem se odrazí i na prosociálním chování, zejména při hře, kdy je potřeba aby se dítě prosadilo, rovněž však ustoupilo ostatním vrstevníkům. Děti předškolního věku vyhledávají vrstevníky také jako společníky pro hru, mezi třetím a čtvrtým rokem převládá zejména paralelní hra, která později ustupuje a rozvíjí se především hra kooperativní. Za vrchol dětské hry považuje Piaget a Inhelderová (2014) symbolickou hru, během které dítě využívá hraček a pomůcek které se podobají předmětům z reálného života. Naopak Langmajer a Krejčířová (2006) pojmenovali tuto formu dětské hry jako úkolovou a tvrdí, že dítě pomocí tohoto typu hry imituje chování v určitých situacích, se kterými se v běžném životě můžeme setkat. Říčan (2004) uvádí, že se v předškolním věku rozrůstá repertoár her a hra je v tomto věku primární prostředek psychologické terapie.

Pro děti je zejména důležitá volná hra, při které si dítě samo volí námět, záměr, samostatně volí hračky či pomůcky které chce využívat a volí si i partnera či podmínky. (Koťátková, 2006) U hry je obzvláště důležitý proces, ne její výsledek. Koťátková (2005, s.20) tvrdí, že „umožnit dítěti si hrát to je ale nezbytná

podmínka pro aktivní seberealizaci, kterou si dítěte volí na základě úrovně svého rozvoje, tempa, zájmu, svých zkušeností a schopností začleňovat do nich okolní svět, předměty, jevy a osoby.”

Suchánková (2014, s. 95) popisuje spontánní hru jinak také volnou hru jako „činnost dítěte, která je projevem jeho zájmu, je tedy vnitřně motivovaná, v níž si dítě samo volí námět, záměr a způsob, jakým bude realizovaná.” Již Caiatiová, Delačová a Müllerová (1994) uvádí že pokud podhodnotíme volnou hru, dítě si může odvyknout hrát již před nástupem do školy. Volná hra je v životě předškolního dítěte zásadní, ale důležitá je i pro vychovatele. V mateřské škole se nám při pozorování dětí naskýtá jedinečná příležitost, kdy se můžeme pokusit nahlédnout do rodiny dítěte. Na základě pomůcek a hraček které si dítě dobrovolně volí můžeme provádět diagnostiku, a mnohem snáze pochopit individuální potřeby dětí i jejich rodin.

1.2 Fyzický vývoj

Říčan (2004, s.20) definuje vývoj jako určité „změny, při kterých vyvíjející se organismus, získává nové vlastnosti, stává se vnitřně složitějším a je autonomnější.“ Vývoj bývá zpravidla plynulý, avšak v určitých fázích dochází k vývoji ve skocích. U dětí v předškolním věku je typický rychlý růst, za relativně krátký časový úsek dochází ke zvětšení zejména dlouhých kostí u horních a dolních končetin. Proto je v tomto období zcela nevhodné, aby děti nosili nepřiměřeně těžká břemena, a docházelo k přehnané zátěži. I přesto že je vývoj centrální nervové soustavy závislý hlavně na procesu zrání, může jej ovlivnit i působení vnějších faktorů. Centrální nervová soustava v tomto věku stále dozrává, a je tak ohrožen správný vývoj páteře. Osvojení nevhodných návyků může tak v předškolním věku vést k vážným zdravotním komplikacím. Treml (2004, s. 18) uvádí, že dítě předškolního věku “nedokáže ještě dokonale regulovat tělesnou teplotu, neznamená to ale, že ho nemůžeme přiměřeně otužovat.”

1.3 Kognitivní vývoj

Kognitivní vývoj se zabývá rozvojem odlišných schopností. Kognitivní vývoj podle Vágnerové (2012, s. 43) „probíhá plynule i ve skocích, podle toho, jak se mění způsob dětského poznávání a uvažování.“ Kognitivní vývoj dětí spočívá ve vývoji poznávacích procesů, především paměti, fantazie, řeči, myšlení a v první řadě vnímání. Tématem kognitivního vývoje dětí se zabýval především Jean Piaget, mnoho současných teorií vychází právě z jeho teorie kognitivního vývoje. Tuto etapu vývoje nazval Piaget (1966) obdobím názorného, intuitivního myšlení.

1.1.1 Řeč

Do skupiny poznávacích procesů zařazuje i Průcha a Koťátková (2013) i řečové dovednosti. Ranný vývoj řeči podmiňuje i vývoj motoriky, a proto je předškolní období zásadní. Kolem druhého roku věku se postupně pouhé zvukové projevy mění na komunikační prostředek a z řeči se stává komplexní schopnost. U dvouletých až tříletých dětí jsou typické věty vyjadřující atribuci, činnost a majetnictví, v tomto věku jsou děti zvědavé a často kladou otázky.

U dětí je typická agramatičnost. Langmajer a Krejčířová (2006) považují za významný rozvoj v tom, že dítě předškolního věku začíná využívat řeč k usměrňování svého chování, již nerozšiřuje pouze svoji slovní zásobu a vědomost gramatických pravidel. V řeči se odráží i utváření a formování vlastního já. Pozvolné utváření komunikačních a jazykových kompetencí popisuje Průcha a Koťátková (2013) jako osvojování mateřského jazyka. Dítě se od narození učí nápodobou to platí i při řečovém vývoji. Děti jsou od narození zařazeny do určité sociální skupiny, nejčastěji je touto skupinou rodina a zde se zdokonalují ve svých řečových schopnostech. Ve třech letech dítěte, to znamená zhruba při nástupu do mateřské školy má dítě podle Langmajera a Krejčířové (2006) aktivní slovní zásobu devět set slov. Soustavná docházka do mateřské školy dětem prospívá zejména v rozvoji komunikačních dovedností.

1.1.2 Paměť

V souvislosti s ostatními kognitivními funkcemi se u dětí předškolního věku vyvíjí i paměť. Ani rozvoj poznávacích a řečových procesů by nemohl probíhat bez využívání paměti. Vágnerová (2005) uvádí, že vývoj paměti je závislý na zrání jedince, na zkušenosti a momentální úrovni poznávacích schopností. Vágnerová (2012, s. 202) uvádí že „v předškolním věku se změna způsobu zpracování různých informací a jejich propojení projevím zlepšením krátkodobé i dlouhodobé paměti.“ Děti si z pravidla zapamatují informaci, která je zaujme. Pomocí vzpomínek, které dítě interpretuje, se snažíme rozeznat například důležité situace které dítě zažilo. Kapacita paměti roste exponenciálně s věkem, pokud dítě může využít logické souvislosti dané informace zapamatuje si více. Jak tvrdí Vágnerová (2005) dětem pomáhá udržet informaci v paměti míra znalosti daného tématu.

1.1.3 Fantazie

V období předškolního věku převládají u dětí fantazijní představy, jako typické považuje Strašíková (2000) připisování neživým objektům lidské vlastnosti, takzvaný antropomorfismus. Děti k veškerým činnostem přistupují s kreativitou. V předškolním období děti nejsou zpravidla schopné odlišit kompletně realitu od fikce, často si upravují skutečnosti tak, jak jsou pro ně pochopitelné a přijatelné. V seznamování se, se světem dítěti předškolního věku pomáhá jeho představivost. Typické dětské myšlení se projevuje konfabulacemi, ve kterých dítě mísí reálné situace a fantazijní představy. Stejně jak tvrdí Vágnerová (2005, s. 173) „je to fáze fantazijního zpracování informací, intuitivního uvažování, které ještě není regulováno logikou“. Jak uvádí Piaget (1966), předškolní období je považováno za stádium přechodu z fáze symbolického do fáze názorného myšlení, děti zpravidla tímto přechodem prochází v období mezi čtvrtým a pátým rokem.

1.1.4 Učení a Myšlení

V předškolním věku se děti učí zejména nápodobou, napodobují chování dospělých a také svých vrstevníků. Vygotskij (1978) pojmenoval metodu řízeného učení. Aby bylo učení efektivnější je vhodné, formulovat problém tak, aby jej dítě dokázalo vyřešit samostatně, nebo s malou pomocí. Když se dítě přibližuje k dalšímu vývojovému stadiu, tak s pomocí dospělého toho dosáhne za kratší dobu, než by tomu bylo spontánně.

Myšlení dítěte v předškolním věku je zaměřeno na poznávání pravidel komunity, ve které žije. Vývojová úroveň myšlení dětí podmiňuje rozvoj učení a poznávání. Langmajer a Krejčířová (2006) označují myšlení dětí do čtyř let jako předpojmové. Děti do čtvrtého roku věku využívají slova spojená s určitým předmětem či činností, nejsou schopny příliš zobecňovat. Po čtvrtém roce nastává fáze názorového intuitivního myšlení. Vágnerová (2005, s. 174) uvádí že dítě "nerespektuje zákony logiky, a tudíž je nepřesné, má mnohá omezení". Typické je pojmové myšlení, děti berou v úvahu podobnost. Kolem pátého roku je zájem o učení zvýšený, děti jsou zvědavější, nelze u nich však praktikovat pouze frontální, či pouze slovní učení. Opravilová (2016) uvádí, že mateřská škola se snaží o propojování učení přímého a nepřímého. Piaget (2014) popisuje proces učení jako dlouhodobý proces adaptace člověka a okolního světa. Učení probíhá střídání asimilace a akomodace, mezi nimi je stále narušována a balancována rovnováha.

Egocentrismus-Vágnerová (2005, s. 174) popisuje, že "dítě nechápe, proč by mělo posuzovat situaci z více hledisek". U dětí převládá egocentrické myšlení, které se projevuje soustředěním se na jeden znak, na hru dítě nahlíží ze svého zájmu. Říčan (2004) pojmenoval egocentrismus jako nedostatek dětského myšlení. Langmajer (1991) uvádí, že typický znak egocentrismu u dítěte předškolního věku je zakrývání rukama oči, když nechce, aby ho někdo viděl.

Centrace-Vágnerová (2005, s. 174) popisuje centraci jako způsob kterým dítě nahlíží na svět, tvrdí, že "předškolní děti nedovedou uvažovat komplexněji, vzít v úvahu více než jeden aspekt situace".

1.4 Sociální vývoj

V předškolním věku je primární sociální skupinou rodina. Děti ale v průběhu tohoto období, navazují nové vztahy s vrstevníky a postupně se tak snižuje závislost na rodině. Pokud dítě nastoupí do mateřské školy, záhy se učí novým sociálním rolím a přímá určité normy chování. Langmajer a Krejčířová (2006) uvádí, že v tomto období probíhá vývoj sociálních kontrol. Předškolní děti již v útlém věku zdatně rozlišují své sociální role, jinak se chovají v rodinném prostředí a jinou roli hrají v mateřské škole. Říčan (2004) tvrdí, že hraní rolí nás provází celým životem a podle něj děti v každé sociální roli jinak myslí i cítí. Erikson (1963) popisuje předškolní věk jako stadium iniciativy. Dítě podle něj potřebuje zapojit do činností ostatních, je aktivní a vyžaduje přijetí a pochvalu. Normy chování přímá dítě od subjektivně důležitých autorit a nejčastěji od rodičů, vnímá to, jak se řeší problémy, vyznávají city i chování autority k ostatním lidem. Podle Langmajera a Krejčířové (2006, s. 94) je dítě “podrobováno sociálnímu tlaku, aby své chování přizpůsobovalo způsobům, které jsou společností schvalovány”.

Průcha a Kořátková (2013) popisují že mezi druhým a třetím rokem života nalézají děti vlastní “já”, budují a objevují svoji identitu. Kolem třetího věku se předškolní dítě zvládá bez větších potíží odloučit na nějakou dobu od matky, tím vznikají základy sebepojetí. Kolem čtvrtého roku si dítě záměrně hledá vrstevníky například ke hře, přitom navazuje nová přátelství, přímá tím zase jinou sociální roli ve svém životě, roli kamaráda. Dítě v kolektivu utužuje svoji trpělivost a učí se řešit konflikty s vrstevníky. Jak uvádí Kolláriková a Pupala (2001) soužití dítěte v komunitě vyžaduje osvojení daných sociálních a morálních kompetencí. Osvojení těchto kompetencí je nezbytné pro adaptaci do kteréhokoli sociálního prostředí.

1.5 Emoční vývoj

Emoce jsou podle Poláčkové Šolcové (2018, s.7) „chápány jako významné procesy či systémy, které ve vývoji člověka hrají stejně zásadní úlohu jako vývoj rozumových či tělesných schopností.“ Vzory chování si děti předškolního věku přejímají ze svých rodin. Dle slov Polákové (2019, s. 20) je “péče o emoce dětí je stejně důležitá jako péče o jejich vzdělání”.

Emoční inteligence vyjadřuje určitou rovnováhu mezi rozumem a emocemi. Emoční inteligence je schopnost lidí orientovat se v citech a pocitech, a také v chování ostatních. Mezi zásadní a klíčové ukazatele emoční inteligence lze považovat sebezpoznaní, empatie, asertivita, sebeovládání, komunikace nebo například mezilidské vztahy, a vytváří důležitou funkci při sociálním vývoji.

V tomto období je podle Vágnerové (2005) na rozdíl od batolecího věku typické jemnější vnímání emocí, větší stabilita a vyrovnanost, a reakce jsou méně negativně laděny. Děti v předškolním věku se učí lépe porozumět povaze emocí, například podle mimiky, jak ale uvádí Vágnerová (2005, s. 196) “proměna emočního prožívání je závislá na dosažení větší zralosti centrální nervové soustavy”. Pro děti je ale stále těžké vyjádřit verbálně či neverbálně své emoce a potřeby, proto je dobré s nimi o emocích mluvit. Dospělí by měli dětem poskytovat zpětnou vazbu a dát dítěti pocit porozumění pojmenováváním emocí které dítě zrovna prožívá, a měl by se snažit kultivovat emoční projevy dítěte. Dítě se v průběhu předškolního vzdělávání učí rozpoznávat různé druhy emocí nejen u lidí, ale připisuje je hračkám, věcem i zvířatům. U dětí ale i u dospělých doprovází emoce zejména subjektivně významné situace a informace. Když s dětmi budeme popisovat jednotlivé emoce a učit je proč se právě tak cítí, vedeme je tak k důvěře v okolní svět, a hlavně jim dáváme najevo že nejsou sami právě s takovými emocemi a pocity. V mateřské škole se pedagog snaží zejména předkládat správný vzor, při emočních výkyvech se snaží být empatický a laskavý. Musíme si být vědomi toho, že regulace emocí je dlouhodobý proces, který často trvá až do dospělosti. Emoční ladění má zásadní vliv na naše tělo. Jak uvádí Klímová a Fialová (2015) psychosomatika vnímá a zkoumá člověka jako celek.

2 POHYBOVÉ ČINNOSTI

„Jednou ze základních potřeb předškolního dítěte a tím i důležitým prostředkem dětského objevování světa je právě pohyb.“ (Dvořáková, 2002, s. 13). Pohybové činnosti jsou nezbytnou součástí téměř všech dětí předškolního věku. Každý den se děti pohybují, a to podle vývojových specifik, v každém věku se tento každodenní pohyb liší.

Montessori (2018) se již na počátku 20.století pozastavovala nad faktem zdali, není pohyb opomíjen na úkor rozvoje intelektu. Dnes víme že pohyb je hluboce spjat s rozvojem kognitivních funkcí u dětí. V současném kurikulárním dokumentu RVP PV jsou pohybové činnosti zařazeny do jedné ze vzdělávacích oblastí, Dítě a jeho tělo. Dle Rámcového vzdělávacího programu pro předškolní vzdělávání (2018, s. 15) by měl být záměr pedagoga „stimulovat a podporovat růst a neurosvalový vývoj dítěte, podporovat jeho fyzickou pohodu a zlepšovat jeho tělesnou zdatnost“. To vše je v rámci mateřské školy běžně naplňováno tak jak je uvedeno, však pedagogové mohou nad rámec svých povinností, využít i netradiční metody pro rozvoj pohybových schopností, například v zimním období lyžařské kurzy nebo v letním období příměstské tábory.

Nejdůležitější motorický milník, který člověk ve svém životě překoná je bezpochyby chůze. Dítě v předškolním věku nemá zcela vyvinutou rovnováhu, a proto pokud se ve dvou až třech letech dítěte budeme pokoušet o výuku zimních sportů bude to velmi náročné a pro některé děti nepřekonatelné. S lyžováním má řada dětí v tomto věku již zkušenost, tím že na lyžích mohou volně přenášet váhu z jedné nohy na druhou je to, pro ně jednodušší než například u snowboardingu, kde jsou obě nohy pevně připevněny na jednu desku. Tremel (2004)

2.1 Pohybová schopnost

Pohybové schopnosti jsou souborem vnitřních pohybových dispozic určitého charakteru. Perič (2008, s. 12) uvádí, „jsou to vrozené předpoklady, každý člověk je tedy má na určité úrovni – někdo lepší, někdo horší“.

- Síla
- Rychlost
- Vytrvalost
- Obratnost
- Koordinace
- Kloubní pohyblivost

2.2 Pohybová dovednost

Pohybová dovednost se zakládá na pohybových schopnostech, které jsou vrozené. U každého člověka jsou tyto schopnosti individuální. Rozlišuje několik druhů pohybových schopností, jako základní dovednosti Perič (2008) považuje vytrvalost, sílu, koordinaci a kloubní pohyblivost. Naopak pohybovou dovednost definuje Krištofič (2006, s. 18) jako „individuální výkonost v dané úloze.“ Perič (2008) uvádí, že pohybové dovednosti jsou předpoklady, které dítě získává a díky tomu je schopné rychle a funkčně provádět sportovní aktivitu nebo činnost.

Od narození se člověk musí většinu pohybů naučit, tím že se je učí a zdokonalují se v nich, osvojují si tak pohybové dovednosti. Pohybová dovednost u dětí se vyznačuje třemi základními etapami, kterými každé dítě prochází při osvojování dané pohybové aktivity. Dítě nejprve vnímá samo sebe a okolí, avšak v závislosti na motivaci. Dítě se později rozhoduje, co v jaký okamžik udělat, tato schopnost se časem mění. V závislosti na individuálních předpokladech se tvoří svalová aktivita. Kleplová (2011) uvádí, že pohyb má vyšší smysl, protože ovlivňuje duševní a sociální rozvoj dítěte. Jako výhodu absolvování lyžařského výcviku v předškolním věku uvádí Trembl (2006, s. 10) že “kromě přirozeného rozvoje rovnováhy je vytvořen i vztah k zimnímu prostředí.” Přeci i záměrem rámcového vzdělávacího programu pro předškolní vzdělávání RVP PV (2018, s.27) je “založit u dítěte elementární povědomí o okolním světě a jeho dění”.

2.3 Principy zatěžování předškolních dětí

Trénink, cvičení či jiná sportovní aktivita dětí předškolního věku by neměla směřovat pouze k dosažení maximálních výsledků. Pedagog, trenér či vedoucí by měl na dítě působit i výchovně.

Nejdříve kolem šestého roku dítěte dochází k úplnému vývoji nervosvalového systému, do té doby proto není vhodné zařazovat vytrvalostní a zátěžové aktivity které rozvíjí obratnost. Jak uvádí Bartůňková (2013) na konci předškolního období dochází k posunu v oblasti nervové soustavy, zlepšuje se flexibilita a koordinace pohybů. Pokud jsou děti v předškolním věku neúměrně zatěžovány může být ohrožen správný vývoj páteře. Brierley (1996) poukazuje na fakt že pohybové činnosti a relaxační aktivity jsou pro děti předškolního věku velmi významné, slouží jako prevence před úrazy a onemocněními, důležité je však dbát na to, aby nedocházelo k nadměrnému zatěžování pohybového aparátu.

V mladším školním věku je dětský organismus vybaven k rozvíjení rychlosti, až kolem desátého roku se však začíná u dětí rozvíjet vytrvalost a u rozvoje silových schopností je nutné přihlížet na vývoj musko-skeletálního systému (Bartůňková 2013). Rizikem, které může dětský organismus ohrožovat, je poškození pohybového aparátu z přetížení. Poškození se mohou projevit jako onemocnění páteře nazýváno jako Scheurmannova choroba, mikro-traumata, aseptické kostní nekrózy kostí nebo svalové dysbalance. Problémem může být i nedokonalá termoregulace. Dojít může buď k podchlazení, či k přehřátí, což může způsobit rychlejší nástup energetické krize, protože jak Bartůňková (2013, s. 174) poukazuje “regulační mechanismy zajišťující energetickou homeostázu nejsou v dětském věku ještě zcela funkční”.

3 LYŽOVÁNÍ

Příbramský (1999, s. 27) uvádí jako hlavní znaky lyžařského výcviku „specifické vnější prostředí, náročnost a složitost pohybové činnosti, vytváření pohybových předpokladů, způsob osvojení a zdokonalování lyžařských dovedností“.

3.1 Vznik lyžování

Kulhánek (1989) dělí Historii lyžování do dvou období, První éra trvala přibližně 5000 let a odehrávala se zejména na území dnešní Evropy a Asie, začíná ve střední době kamenné objevením lyží. Dnes již víme, že tehdejší obyvatelé vynalezli sněžnice a poté lyže, oba nástroje pro přepravu využívali zejména pro lov. Luxa (2004) nazval tuto éru jako před-sportovní. Lidé lyžování využívali převážně k práci, později to byly zejména vojáci nebo lovci. Reichert a Musil (2011, s. 11) uvádí, že „zásluhu na vytvoření pokrokové lyžařské techniky mají prostí lidé“.

Rozmach moderního lyžování, tak jak ho známe dnes nastal až v roce 1860, kdy se dnes již sport, dostal k obyvatelům měst a venkova a ti jej provozovali pro zábavu. Tuto éru nazval Příbramský (2004) jako sportovní, začíná v roce 1843 zahájením prvních lyžařských závodů v Norském městě Trömsø, tato éra trvá dodnes. Novodobé sportovní lyžování, jak ho známe dnes bylo na počátku druhé éry povoleno výhradně na území Skandinávie, ovšem později se již lyžovalo na veškerých územích, kde byla civilizace a vhodné klimatické podmínky. Nejznámější oblastí je bezesporu provincie Telemark, ve které se místní obyvatelé zasloužili o rozšíření tohoto sportu.

David (2013) uvádí že, ve druhé polovině 19.století bylo na území Norska nejvíce technicky zdatných lyžařů a sportovní lyžování závratným tempem vzkvétalo. Tehdy byl založen dnes již nejstarší lyžařský klub na světě, který současně představil první způsoby a techniky zatáčení. Nové technologie podněcovali výrobce lyžařského vybavení k používání stále nových technologií a kvalitnějších materiálů. Jak tvrdí Příbramský (2004) úroveň lyžařské výstroje a výzbroje ovlivňovala bezesporu celý lyžařský průmysl již od samého počátku. Příbramský (1999, s. 13) uvádí, že „vývoj Alpského lyžování procházel odlišnými etapami, kterým vždy dominovala konkrétní lyžařská škola“. Díky vývoji nových materiálů a představení carvingových lyží proběhl další rozmach lyžování.

3.2 Historie lyžování v Čechách

Počátky lyžování u nás se datují do roku 1860, kdy v Čechách bylo založeno několik klubů a lyžařských spolků. Napříč celým světem rostla lyžování popularita a Česká republika díky příznivým klimatickým podmínkám nezůstala pozadu. Avšak veřejnost tehdy nové sportovní hnutí nepřijímala a zejména konzervativní obyvatelé tomuto tehdejšímu trendu zcela nedůvěřovali. Avšak jak uvádí Kulhánek (1989) Tyrš, Rössler-Ořovský a Guth-Jarkovský prosadili české působení ve sportu za doby rakousko-uherské monarchie. Josef Rössler-Ořovský lze mimo jiné považovat za zakladatele Lyžování u nás. Podle Reicherta a Musila (2011, s. 9) Rössler-Ořovský „při objednávce bruslí objednal i dva páry lyží.“ Poprvé stál na lyžích údajně na zahradě svého domu a podruhé lyžování zkoušel na Václavském náměstí v Praze. Reichert a Musil (2011, s. 9) uvádí, že „to jsou tedy první, historicky ověřené kroky na lyžích v Čechách“. V 70. letech už se Čeští lyžaři dali považovat za průkopníky tohoto sportu v Evropě. (Chovanec 1989)

Na konci 19. století, byly napříč střední Evropou zakládány jedny z prvních lyžařských klubů. První ski klub byl založen Rösslerem-Ořovským v Praze. Tehdejší členové se tehdy označovali jako skijáci a po určité době si začali říkat lyžci. Ski klub vlastnil tehdy celkem 12 párů lyží, a veřejností byl považován za silný klub. Jak uvádí Reichert a Musil (2011) ski kluby využívaly převážně lyže Finského a Norského typu. Vyjma Skandinávie to lze považovat za zrod organizovaného lyžování v Evropě. Jak uvádí Kulhánek (1989) v roce 1894 dostal klub oficiální označení, Český Ski Klub (ČSK) Praha. „Účelem klubu jest pěstování tělu prospěšné a schůdnost vysokého pohoří usnadňující chůze a jízdy na Ski“. Kulhánek (1989, s.38) Později se klub rozdělil na dva tábory. Polovina se zaměřila na Šumavu a druhá polovina se soustředila na Krkonoše. Lyžařský sport tak jak ho známe dnes se však velmi nepodobá tomu, co tehdejší „lyžci“ podstupovali proto aby mohli tento sport provozovat. Často absolvovali dlouhé cesty z Prahy na Šumavu, a po příjezdu stoupali pěšky do hor. Cílem Šumavských výprav byla hora Špičák, jejíž vrchol se nachází v výšce 1 202 m.n.m. K výstupu byla nutná dobrá fyzická kondice a houževnatost.

Dnes si lyžařští nadšenci mohou tento pocit přiblížit pomocí skialpinismu, samozřejmě tehdejší a současné vybavení se nedá z pohledu komfortu porovnávat. Reichert a Musil (2011) uvádí, že je lyžování považováno za jeden z nejrozšířenější sportů a je stále na vzestupu. Počátek lyžování v Čechách je spjatý s rozvojem turistiky. Zimní turistika se stala nedílnou součástí téměř všech turistických spolků v zemi. Kolem roku 1912 už probíhala skupinová lyžařská výuka dětí, a lyžaři se začínají sjíždět za lyžováním, v návaznosti na to se začínají budovat hotely, horské chaty a stravovací zařízení v blízkosti sjezdovek. O rozmach lyžařství na Šumavě se zasloužili lyžařští nadšenci, kteří založili v Českých Budějovicích roku 1912 Český Ski Klub.

Fourny (2003, s.190) “Mezinárodní lyžařská federace (FIS) byla založena roku 1924 a v roce 1931 začala organizovat první závody v alpském lyžování”. Alpské lyžování bylo poprvé zařazeno mezi sporty na zimních olympijských hrách v roce 1936. V současnosti se na zimních olympijských hrách soutěží v šesti disciplínách alpského lyžování. Mezi léty 1924 a 2018 získala Československá republika a později Česká republika celkem 56 medailí. Podle seznamu nejúspěšnějších zemí v historii zimních olympijských her je Česko na 20. místě.

3.3 Podmínky pro lyžování dětí

Již v útlém věku děti soutěží a hrají si. Perič (2008) považuje všechny typy sportů za příznivě přispívající k fyzickému i mentálnímu vývoji. Ve sportovním tréninku či výcviku lze využít i teorie které platí pro výchovu a vzdělávání. Jak uvedl již Jan Amos Komenský „mezi základní didaktické zásady patří zásada uvědomělosti a aktivity, názornosti, soustavnosti, přiměřenosti, a trvalosti.“ Perič (2008, s. 21)

Lyžování dětí ovšem nemá stejná pravidla jako když začínají s výukou dospělí lyžaři. Důležité je, aby učitel, profesionální instruktor, trenér nebo kdokoli kdo se snaží dítě naučit lyžovat, měl alespoň elementární znalosti o dětském vývoji. Učitel je však i v roli pečovatele, seznamuje děti se zimním prostředím a s novými činnostmi.

V současnosti se pojem „učitel lyžování“ velmi zobecnil. Tremel (2004, s.23) uvádí, že „pojem učitel lyžování představuje každého, kdo podle svých možností, znalostí a schopností realizuje lyžařskou výuku“. Předškolní věk se nazývá věk hry, i ve sportovním tréninku by měl převládat herní princip. Lyžováním se děti učí respektovat pravidla, rozvíjí se jejich soustředění a buduje se sebedůvěra. Podle věku dítěte bychom měli rozlišovat i různé typy a styly lyžařské výuky. Soukup (1991) definovat tři věkové skupiny.

- **2-5 let** - V tomto věku není vhodné dítě řízeně a systematicky učit lyžovat. Vhodné jsou například dětské lyžařské parky. Soukup (1991, s. 76)) tvrdí, že „je účelné nechat děti podle chuti zvykat na zimní prostředí, na sníh a na dětské lyže“.
- **5-9 let** - Dítě se nejspíše naučí lyžovat za pomoci herních prvků, učitel by měl nastavit výukový cíl ke kterému bude již systematicky směřovat.
- **9-12 let** - Dítě je vývojově způsobilé k nácviu lyžařské techniky podobné jako u dospělých. Při výuce klademe důraz zejména na různorodost činností.

4 VÝZBROJ A VÝSTROJ

Lyžařské vybavení, se v začátcích jen zřídka podobalo konstrukcí tomu dnešnímu ovšem nikoho tehdy neodradilo. Již Příbramský (1999, s.13) upozorňuje na fakt, že „nová technika dává impulsy k výrobě kvalitnějšího lyžařského vybavení a zpětně byla a je pokrokem lyžařského průmyslu ovlivňována“. Vybavení nutné k lyžování se neustále inovuje a firmy neustále přicházejí s dokonalejšími a odlehčenějšími materiály. Dnes je kladen při výrobě důraz i na design a líbivý vzhled. Zážitky z lyžování může pozitivně i negativně ovlivnit volba vybavení. Děti se mohou díky nevhodně zvolným lyžím či nepadnoucím botám potýkat s diskomfortem a učení lyžování jim trvá daleko déle, než by mělo. Důvody neúspěšné výuky lyžování mohou být tak malé, přesto tak zásadní. Při výběru výzbroje a výstroje je dobré poradit se s odborníky a zamyslet se nad variantami, jak zprostředkovat dítěti, ale i dospělému potřebné vybavení.

Jak uvádí Příbramský (1999) za lyžařskou výzbroj považujeme lyže, vázání, boty a hole. Naopak lyžařskou výstrojí se rozumí veškeré doplňky jako například brýle, helma nebo lyžařské oblečení. Lyžařskou výstroj vybírají lyžaři na základě jejich preferencí, zkušeností či teplotních podmínek. Výzbroj a výstroj se liší podle terénních podmínek nebo stylu lyžování. Výběr výzbroje je dobré konzultovat s odborníky. Ale vždy je dobré myslet na své lyžařské schopnosti a zkušenosti. Navzdory tomu že v České republice zatím neexistuje zákon, který by udával povinnost nosit při lyžování helmu, je to lyžařskými areály i lyžařskými školami doporučováno. Zejména u dětí by při výcviku nikdy helma neměla chybět.

4.1 Lyže

Od samých počátků lyžování se konstrukce lyží neustále měnila. Benešová a Štumbauer (2006) uvádí, že k markantnímu vývoji konstrukce došlo v polovině 90. Let minulého století. Dnes již využíváme různé typy lyží do různých sněhových podmínek a terénů. První ukazatel při výběru správných lyží je zdatnost lyžaře a typ terénu. Při výběru lyží pro děti je důležité vybrat zejména správnou délku. Není cílem, aby lyže vydrželi dítěti několik lyžařských sezón, proto není vhodné pořizovat lyže delší. Pokud jsou lyže dlouhé, dítěti se s nimi bude hůře manipulovat a pomaleji se na lyžích bude učit. Obtížné zacházení s lyžemi může dítě snadno od lyžování odradit. Správnou délku lyží lze odhadnout od výšky postavy mínus deset centimetrů. Ideální však je poradit se s odborníky.

Další parametr, který je klíčový při výběru lyží je rádius, který ovlivňuje celkovou povahu jízdy a délku oblouku. Dalším proměnou, kterou je nutno zvážit je geometrie a tvrdost lyže. Odlišná geometrie lyží stanoví jízdní vlastnosti v hlubokém sněhu, či v problematických sněhových podmínkách. Velmi důležitým měřítkem při výběru je ale i již zmiňovaná tvrdost lyže, ta určuje "jaká síla musí být vyvinuta k tomu, aby došlo k prohnutí lyže" (Částka et al., 2005, s.10) Pro začínající lyžaře, rekreační lyžaře, a hlavně pro děti je vhodné volit zpravidla měkčí lyži, protože není nutné vyvinout takovou sílu, aby došlo k prohnutí lyže. Tvrdší lyže mají bezpochyby své výhody, ale pokud nejde o závodní jezdce, jsou pro děti předškolního věku nevhodné.

4.2 Hole

Hole jsou součástí skoro každého lyžaře. Hole by měli disponovat vysokou pevností, avšak měli by být z lehkého materiálu. Již Příbramský (1999, s. 22) uvádí, že „nesprávná délka má negativní dopad na průběh celého nácviku“. Hole by měli mít správnou délku, tu je možné ověřit tak že uchopíme hůl opačně, než je běžné za spodní hrot, pokud má lyžař ruku v lokti ohnutou o 90° měla by být délka holí ideální. Délku hole je možné spočítat také vzorcem: výška postavy mínus 40 centimetrů.

4.3 Lyžařské boty

Lyžařské boty jsou nezbytností, bez které se žádný lyžař neobejde. (Částka et al., 2005, s.18) uvádí, že „základní požadavek na sjezdovou botu je její dokonalá schopnost přenášet impulsy z nohy lyžaře na lyži“. Lyžař, který si vybírá boty by měl v první řadě zvážit své lyžařské schopnosti a podle toho i vybírat vhodný index flexe skeletu. Hodnota IF takzvaný index flexe, se pohybuje od 40 IF (nejměkčí model) do 130 IF (nejtvrdší model) je dobré zkusit boty i s ponožkami se kterými lyžujeme, testovat botu bychom měli alespoň 15 minut. Boty nesmí nikde tlačít a nesmí se vyzouvat, při nákleku musí pata pevně držet v botě. Když vybíráme lyžařské boty pro děti je nutné dobře určit velikost a nekupovat boty větší s vidinou delšího využití. (Částka et al., 2005, s.19) uvádí, že „při výraznější deformaci nohy existuje možnost dodatečného upravení skeletu boty tepelným vytvarováním plastu“. Dnes je zcela běžná praxe že výrobci lyžařské obuvi se zaměřují na tvarovatelnost vnitřní boty její vyhřívání a izolaci.

4.4 Vázání

Nedílnou součástí sjezdového lyžování je vázání. Správná volba vázání zajišťuje dobrý přenos vynaložené síly do lyží, díky správně vybranému a seřízenému vázání můžeme předejít zraněním při pádu. Děti jsou díky kloubní pohyblivosti a celkové pružnosti méně náchylné na zranění způsobená pádem i tak je však dobře seřízené vázání podstatné. Laik může dobře seřízené vázání u dítěte zkontrolovat tak že dítě i v obtížnějším terénu dokáže samo nastoupit na lyže.

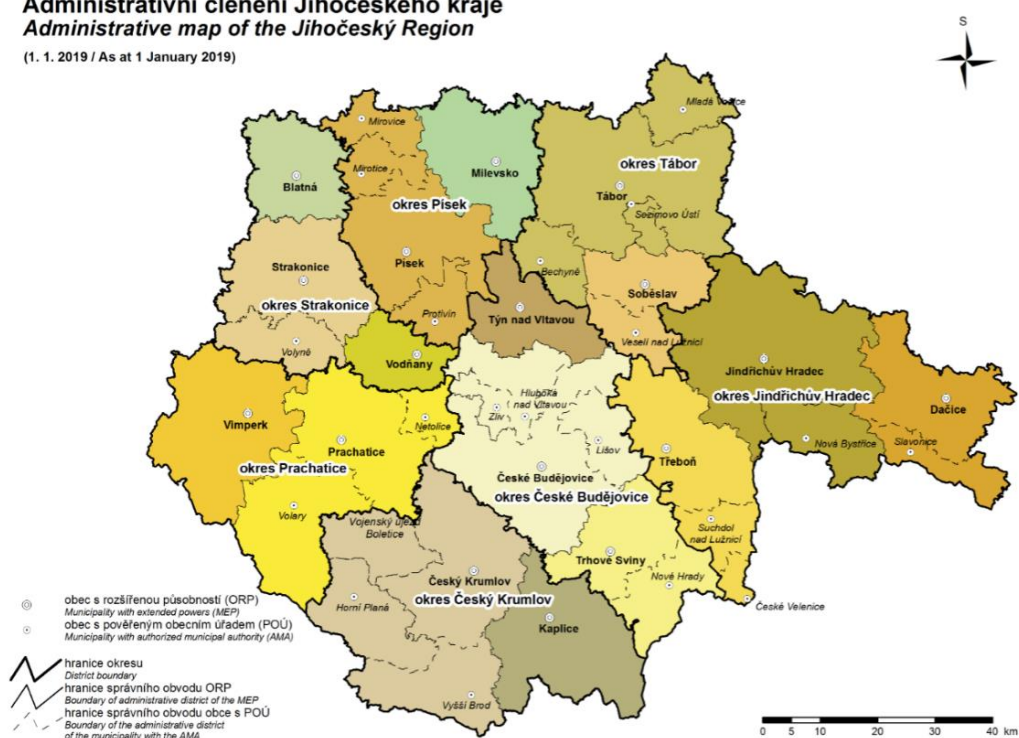
Při výběru vázání je nutné zohlednit hmotnost lyžaře, lyžařskou zdatnost, styl lyžování a terén do kterého se lyžař chystá. Tyto všechny faktory jsou důležité brát na vědomí při samotném nastavování vázání. Po určité době je nutné vázání seřídít u dětí je hlavním důvodem měnící se hmotnost ale obecně platí že před začátkem každé lyžařské sezony by si každý lyžař měl nechat zkontrolovat své lyže v servisu.

5 CHARAKTERISTIKA JIHOČESKÉHO KRAJE

Jihočeský kraj o rozloze 10 058 km² tvoří celkem sedm okresů, počet obyvatel jihočeského kraje je k 1.1.2019 podle Českého statistického úřadu 642 133 osob. V tomto kraji bylo k 1. 1. 2003 ustanoveno 17 správních obvodů obcí s rozšířenou působností. Metropolí Jižních Čech je město České Budějovice. Jihočeský kraj je z pohledu české republiky kraj s nejmenší hustotou zalidnění. Kraj je rozdělen celkem do sedmi okresů, z toho České Budějovice jsou okres s největší hustotou obyvatelstva, v tomto okrese žije přibližně 30 % celkové populace v kraje. Rozsáhlé zalesnění zejména na Šumavě a v Novohradských horách je význačným přírodním bohatstvím, převažují zde jehličnaté lesy zejména smrk a borovice. Z důvodu ochrany ohrožených druhů živočichů, rostlin a zachování rozsáhlých lesů, byl v roce 1991 založen Národní park Šumava a ten se dělí na tři zóny podle stupně nutné ochrany. Z dlouhodobého hlediska jsou jižní Čechy považovány za zemědělskou oblast, avšak v posledních letech získává i rekreační charakter. Průměrná hrubá mzda obyvatel v Jihočeském kraji za první až třetí čtvrtletí roku 2019 činila 30 215 korun českých. V Jihočeském kraji bylo podle ČSÚ (2019) ve školním roce 2018/2019 k předškolnímu vzdělávání zapsáno 23 060 dětí.

Administrativní členění Jihočeského kraje *Administrative map of the Jihočeský Region*

(1. 1. 2019 / As at 1 January 2019)

Obrázek 1 - Administrativní členění kraje (ČSÚ 2019)

5.1 České Budějovice

České Budějovice jsou statutárním městem Jihočeského kraje, město založil roku 1265 český král Přemysl Otakar II. a leží na soutoku řek Vltavy a Malše. Ve 30. létech 19. století byla postavena v Českých Budějovicích první evropská koněspřežná železnice, která zajišťovala transport zboží i osob mezi českými Budějovicemi a Lincem. Glet (2018) uvádí, že okres České Budějovice tak jak vypadá dnes vznikl v roce 1960 v rámci celkového přebudování správního rozdělení republiky.

Okres Českých Budějovic má rozlohu 1 638 km², tím se stává čtvrtým největším okresem České republiky. V Českých Budějovicích žije podle ČSÚ (2019) přibližně 94 014 obyvatel. Dominantou Českých Budějovic je barokní Samsonova kašna na náměstí Přemysla Otakara II. Symbolem Českých Budějovic je i Černá věž ze 16.století, která se nachází v centru Českých Budějovic u katedrály sv. Mikuláše a slouží jako turistická atrakce. Město České Budějovice má bohaté kulturní vyžití. Na základě údajů z ČSÚ (2019) se ve městě České Budějovice nachází přes 80 hřišť, koupališť a zimních stadionů a tělocvičen, 37 galerií a výstavních sálů, 13 knihoven a 4 muzea.

6 SKIAREÁLY V JIŽNÍCH ČECHÁCH

V Jihočeském kraji je provozováno 24 zimních sportovních středisek. Celkem se v jižních Čechách nachází 123 sjezdovek, z toho nejvíce sjezdovek na středisko je ve skiareálu Lipno, které se pyšní celkovou délkou sjezdovek 13,5 km. Podle časopisu Forbes (2015) je nejvhodnějším střediskem pro děti v České republice právě skiareál Lipno, kde se nachází výukový park pro děti zcela zdarma.

Obrázek 2 - Okresy (ČSÚ 2020)

1.1.5 Skiareál Frymburk

Park Frymburk se nachází na okraji Městysse Frymburk nedaleko Lipna nad Vltavou. Lyžaři mohou využít 1 390 metrů sjezdovek s vlekem či posuvnými pásy. Funguje zde lyžařská škola vybavena nejrůznějšími výukovými pomůckami pro děti. Podle parkfrymburk.cz (2020) je skiareál určen pro rodiny s dětmi a pro lyžaře začátečníky. V parku Frymburk můžete nastoupit na běžecké trasy vedoucí směrem ke Skiareálu Lipno.

1.1.6 Skiareál Lipno

Lyžařský areál Lipno se nachází v obci Lipno nad Vltavou v nadmořské výšce 708 až 900 metrů, přibližně 59 kilometrů od statutárního města České Budějovice a 33 kilometrů od města Český Krumlov. Ve skiareálu se nachází 13,5 km sjezdovek, celkem jsou v areálu čtyři lanovky a jeden pojízdný koberec který se nachází v dětském lyžařském parku. Díky dětskému lyžařskému parku a dvou výukovým hřištím lze považovat skiareál Lipno za ideální místo pro lyžařský výcvik.

1.1.7 Skiareál Železná Ruda-Špičák

Skiareál s nejvyšší nadmořskou výškou na Šumavě je bezesporu skiareál Špičák, nachází se v nadmořské výšce 1202 m n. m. Špičák disponuje 12 lyžařskými sjezdovkami, které mají různou obtížnost. Celkem mohou lyžaři využít 8,4km tratí. Skiareál se nachází poblíž obce Železná ruda v CHKO Šumava, nedaleko od hranic s Německem. Lyžaři zde mohou využít i vyhlášené běžecké tratě, které volně pokračují i na německé straně. Ve skiareálu se nachází také nejprudší sjezdovka v Česku, která má sklon až 45°.

1.1.8 Skiareál Kvilda

Dalším střediskem, které je ale položeno v nižší nadmořské výšce je menší lyžařské středisko Ski Kvilda. Tento areál se nachází v srdci Šumavy v obci Kvilda, v nadmořské výšce 1 044 m n.m. nedaleko pramene Vltavy. Celkem se ve skiareálu Ski Kvilda nachází čtyři sjezdovky. V areálu je k dispozici pět sjezdovek v celkové délce 1170 metrů. Je zde i lyžařská škola, servis nebo půjčovna výzbroje. Skiareál Kvilda je vyhledávaná lokalita zejména pro běžecké lyžování k dispozici je zde až 60 km běžeckých tras. Areál nabízí šest vleků a dětský pojízdný koberec který mohou využít děti v rámci lyžařské výuky.

1.1.9 Skiareál Zadov-Churáňov

Skiareál Zadov se nachází v nadmořské výšce 890 - 1 120 metrů nad mořem. Celková délka lyžařských tratí dosahuje 4,5 km a areál disponuje celkem sedmi sjezdovkami lehké až střední obtížnosti, ideální pro lyžařské začátečníky. V areálu se nachází půjčovna výzbroje, lyžařský servis a až 11 občerstvovacích zařízení. Lyžařští začátečníci mohou využít místní lyžařskou školu nebo dětský lyžařský park. Skiareál Zadov se nachází poblíž obce Churáňov, přibližně 75 km od Českých Budějovic.

1.1.10 Skiareál Záluží

Malé lyžařské středisko Záluží se nachází v obci Záluží na dosah od města Tábor. Sjezdovku nalezneme na Táborské pahorkatině jejíž nejvyšší vrchol, Velký Mehelník se tyčí 633 metrů nad mořem. Lyžaři mohou využít jednu sjezdovku v nadmořské výšce 611 m n.m. s jedním 120 metrů dlouhým vlekem. Ve skiareálu Záluží nefunguje žádná lyžařská škola.

PRAKTICKÁ ČÁST

Cíl práce

Cílem výzkumného šetření bylo zjistit, co ovlivňuje rodiče ve výběru lyžařských areálů v zimním období. Zajímala jsem se zejména o faktory rozhodující při výběru lyžařské školy nebo jaké vnímají rodiče výhody v umístování dětí předškolního věku do lyžařských škol.

Výzkumný problém

Jak nahlíží rodiče dětí předškolního věku na současnou nabídku lyžařských areálů?

Výzkumné otázky

- Jaké faktory ovlivňují rodiče při výběru lokality pro lyžování?
- Jaká vidí rodiče pozitiva při umístování dětí do lyžařských škol, či na lyžařské výcviky?
- Jak vnímají rodiče současnou nabídku zimních sportovních aktivit v jižních Čechách?

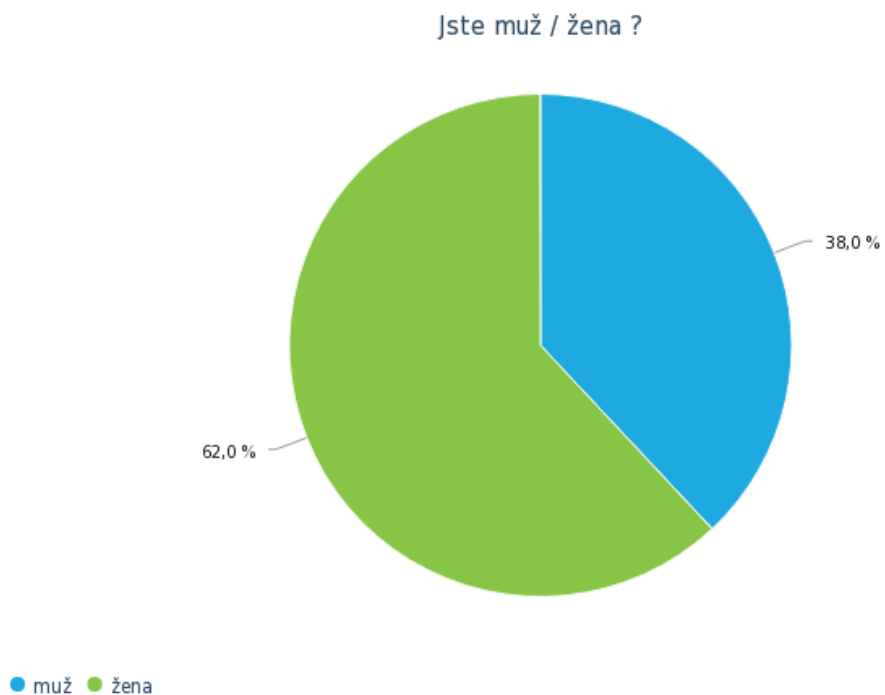
7 METODIKA

Informace jsem zjišťovala smíšeným výzkumem. Využila jsem kvantitativní metodu dotazníkového šetření elektronickou a tištěnou formou a kvalitativní metodu rozhovoru. Respondenti jsou v tomto případě rodiče dětí předškolního věku. Chráska(2007, s.163) definuje, že dotazník “je soustava předem připravených a pečlivě formulovaných otázek, které jsou promyšleně seřazeny a na které dotazovaná osoba (respondent) odpovídá.“

8 VÝSLEDKY

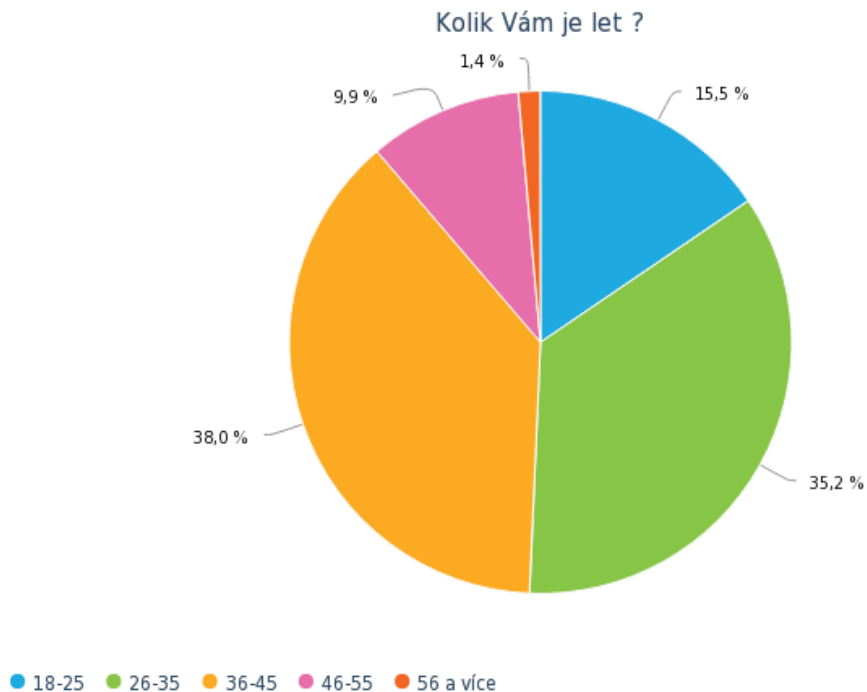
8.1 Výsledky dotazníkového šetření

Otázka č.1 Jste muž / žena?

Z výsledků úvodní otázky dotazníků je zřejmé, že výzkumného dotazníkového šetření se zúčastnilo 44 žen (62 %) a 27 mužů (38 %).

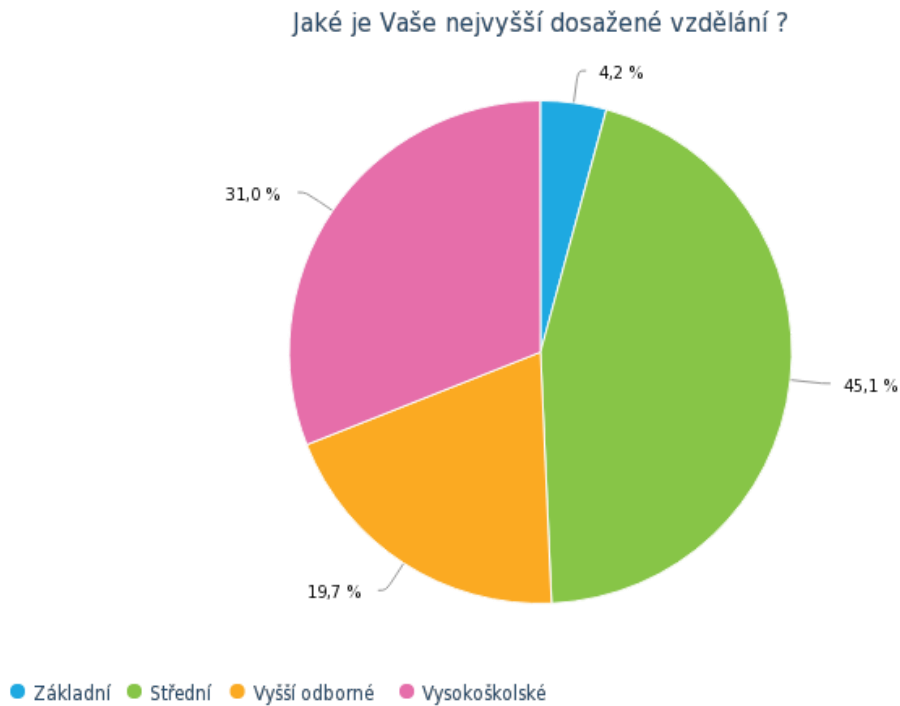
Otázka č.2 Kolik Vám je let?

Do výzkumu se zapojili respondenti všech věkových skupin. Většina respondentů 27 (38 %) je ve věku 36-45 let. Druhé největší zastoupení má skupina respondentů ve věku 26-35 let jedná se o 25 osob. Třetí nejpočetnější skupinu tedy 11 osob (15,5 %) tvořili respondenti ve věku 18-25 let. Druhou nejmenší skupinu, celkem 7 osob (9,9 %) tvořili rodiče ve věku 46-55 let. Pouze jeden respondent (1,4 %) uvedl že je ve věku 56 let či více.

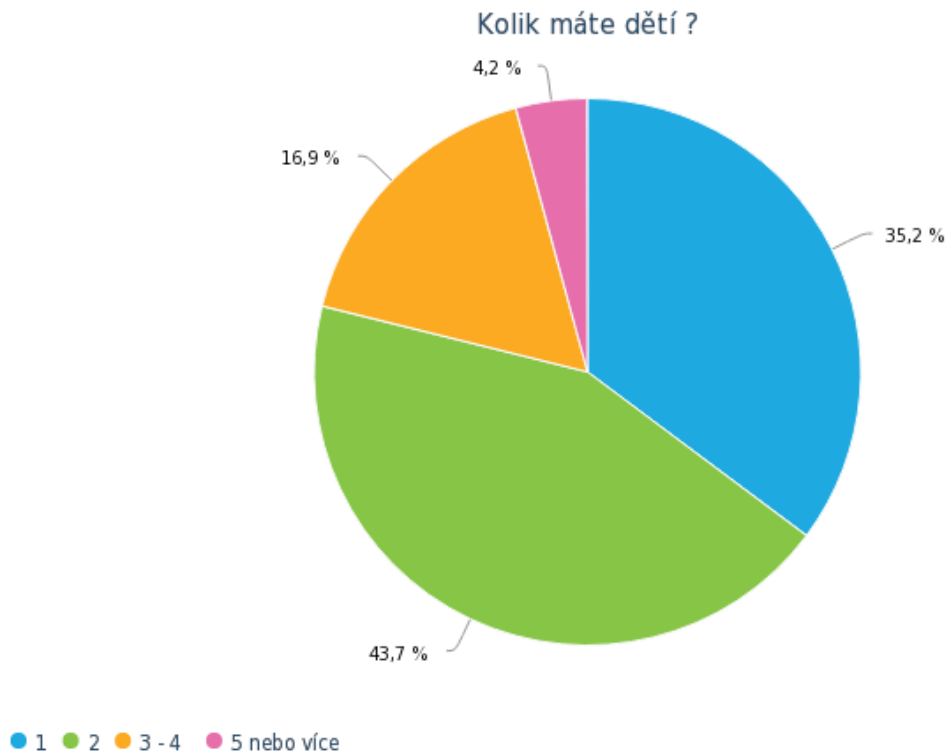
Všichni respondenti potvrdili, že mají alespoň jedno dítě předškolního věku, výsledek tedy odpovídá současnému trendu, kdy matky odkládají narození dítěte do pozdějšího věku.

Otázka č.3 Jaké je Vaše nejvyšší dosažené vzdělání?

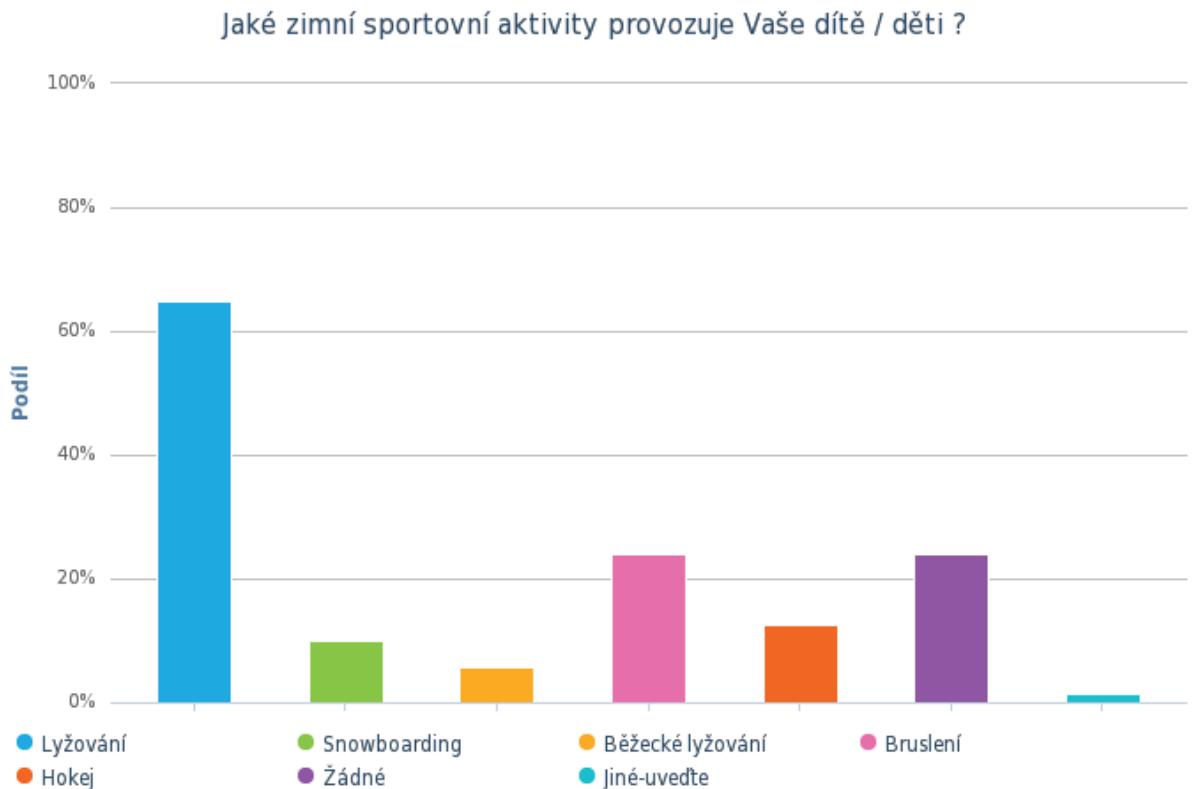
Na základě získaných responzí má většina rodičů 32 (45 %) nejvyšší dosažené vzdělání středoškolské. 22 respondentů (31 %) má vysokoškolské vzdělání. Do další skupiny spadají absolventi vyšších odborných škol, celkem 14 osob (19,7 %). Nejmenší skupinu tvoří respondenti se základním vzděláním 3 (4,2 %).

Otázka č.4 Kolik máte dětí?

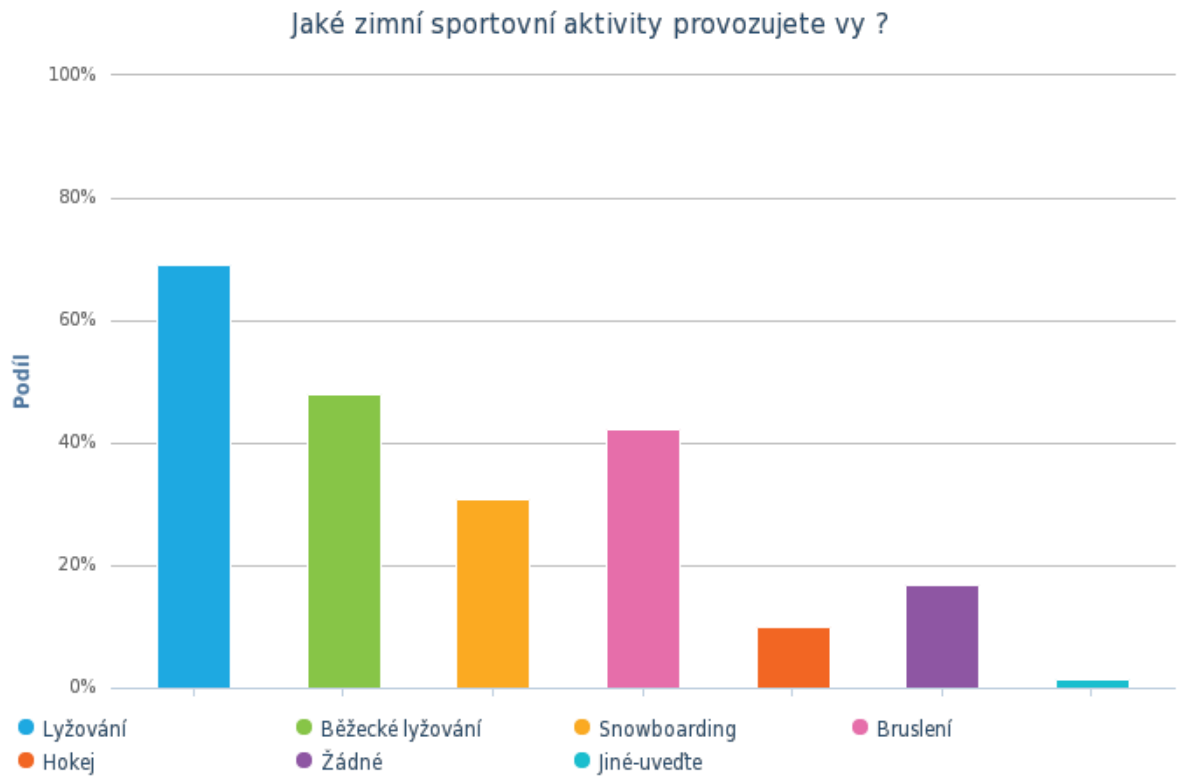
Z výsledků této otázky je zřejmé, že největší skupinu 31 (43,7 %) tvoří respondenti s dvěma dětmi. Celkem 25 osob (35,2 %) uvedlo, že má pouze jedno dítě. 12 respondentů (16,9 %) má 3-4 děti. Tři respondenti (4,2 %) uvedli, že mají 5 nebo více dětí.

Otázka č.5 Jaké zimní sportovní aktivity provozuje Vaše dítě / děti?

Z grafu je zřejmé že největší podíl dětí 46 (64,8 %) se věnuje lyžování. 17 respondentů uvedlo, že se jejich děti v zimním období věnují bruslení. Avšak stejný počet dětí 17 (23,9 %) se nevěnuje žádnému zimnímu sportu. 9 respondentů (12,7 %) uvedlo že se jejich dítě věnuje snowboardingu. 4 děti ze 71 se na základě odpovědí respondentů věnují běžeckému lyžování. 1,4 % respondentů uvedlo že se věnuje sáňkování.

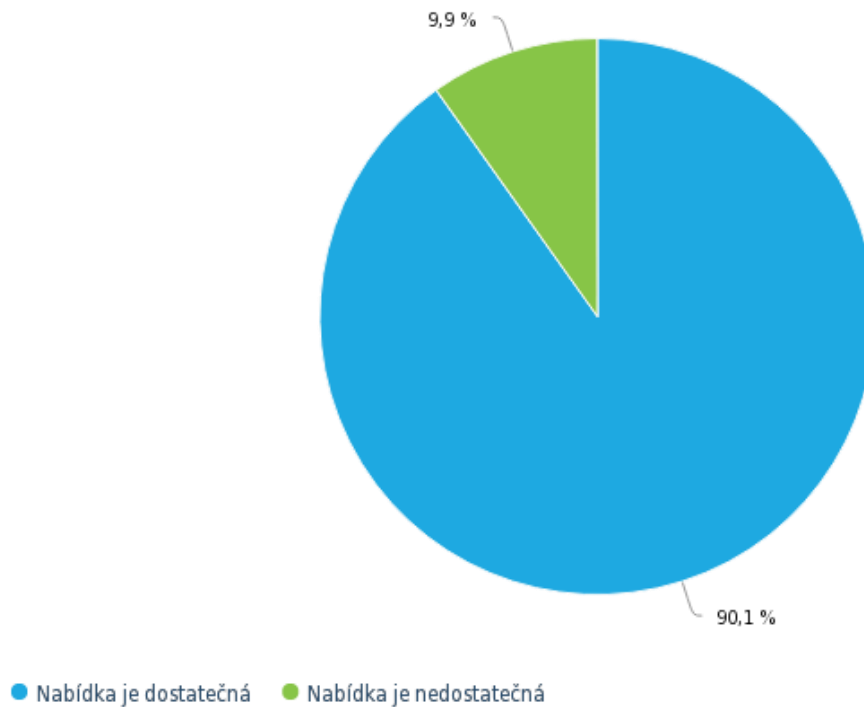
Otázka č.6 Jaké zimní sportovní aktivity provozujete vy?

Nejvíce rodičů 49 (69 %) uvedlo, že mezi zimní sportovní aktivity, které provozují patří lyžování. 46,9 % respondentů (34) provozuje běžecské lyžování. Dalším často zmiňovaným sportem je bruslení, 30 respondentů uvedlo že se věnují právě bruslení. Snowboarding provozuje 22 ze 71 respondentů. 12 (16,9 %) rodičů uvedlo že sami neprovozují žádné zimní sportovní aktivity. 1,4 % respondentů uvedlo, že zimní sport který provozují je Skialpinismus.

Otázka č.7 Jaká je podle Vás nabídka zimních sportovních aktivit v jižních Čechách?

Jaká je podle Vás nabídka zimních sportovních aktivit v jižních Čechách ?

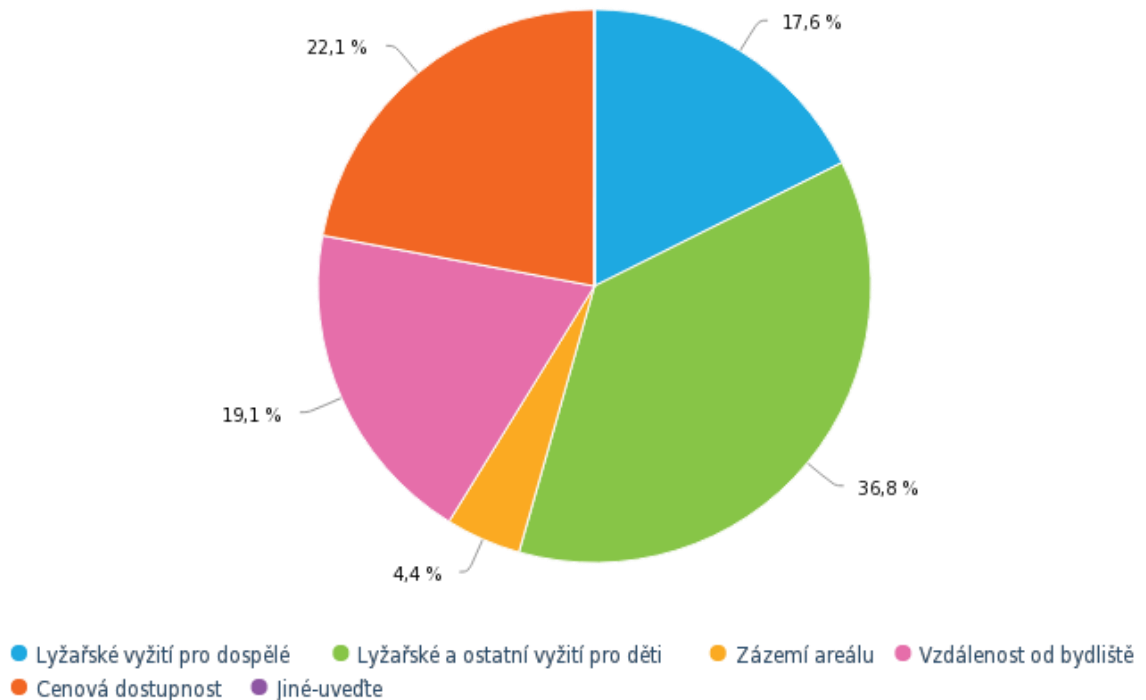

Z grafu je patrné, že většina respondentů 90,1 % považuje nabídku zimních sportovních aktivit za dostatečnou. Pouze 9,9 % respondentů uvedlo, že nabídka zimních sportovních aktivit je v jižních Čechách nedostatečná.

V Jihočeském kraji je provozováno 24 zimních sportovních středisek. Obavy respondentů z malé nabídky mohou vyplívat z nevědomosti.

Otázka č.8 Co je pro vás zásadní při výběru lokality pro lyžování?

Co je pro vás zásadní při výběru lokality pro lyžování?

Většina tedy 25 (36,8 %) respondentů odpovědělo že nejzásadnější při výběru je lyžařské a ostatní vyžití pro děti. Druhý zásadní faktor při výběru je cenová dostupnost služeb, celkem 15 (22,1 %) respondentů označilo právě cenovou dostupnost. Třetí největší skupina respondentů, 13 (19,1 %) se shodla na tom, že zásadní faktor při výběru lokality pro lyžování je vzdálenost od bydliště. 12 (17,6 %) respondentů uvedlo, že při výběru vyhledávají areály s lyžařským vyžitím zejména pro dospělé. Nejmenší skupinu (4,4 %) tvoří respondenti, kteří vybírají lokalitu podle zázemí areálu.

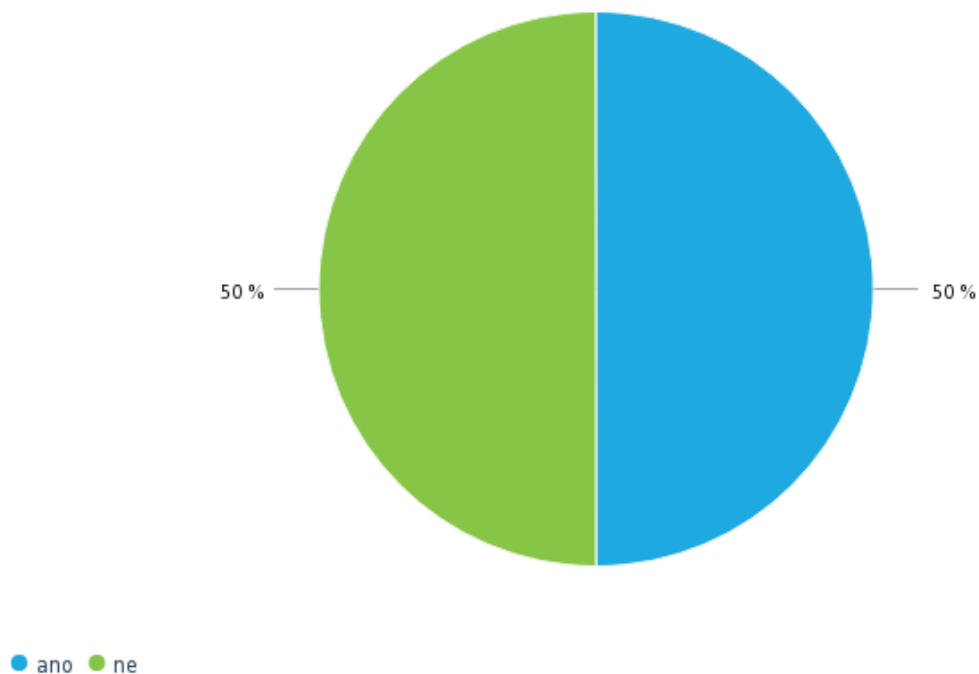
Otázka č.9 Jaký lyžařský areál v jižních Čechách preferujete?

Z odpovědí na škálovou otázku č.9 je jasné pořadí dle preference

Nejoblíbenějším lyžařským areálem se stal Skiareál Lipno. Na druhém místě jsou stejně hodnoceny Skiareály Kvilda a Frymburk. Třetím nejoblíbenějším areálem z uvedených je Skiareál Záluží. Na předposledním místě se umístil skiareál Zadov, a nejméně oblíbený je na základě výsledku responzí skiareál Železná ruda.

Otázka č.10 Umisťujete Vaše dítě do lyžařské školy?

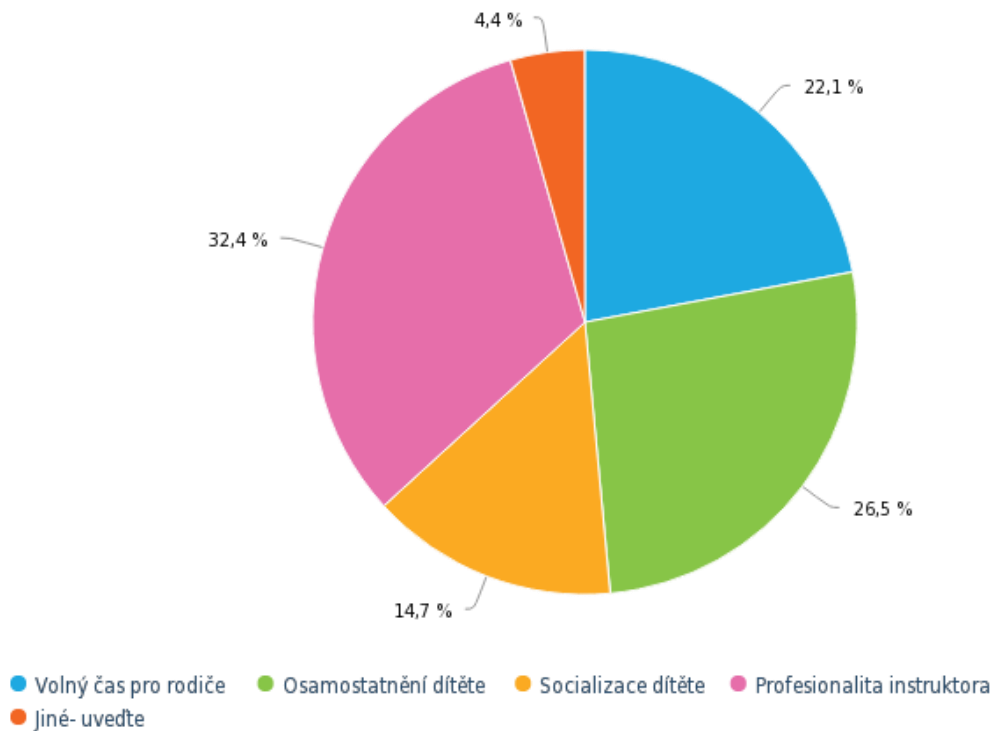
Umisťujete Vaše dítě do lyžařské školy?

Na otázku, jestli rodiče umisťují své děti do lyžařských škol odpovědělo 34 (50 %) respondentů, že dává své děti do lyžařských škol a 34 (50 %) respondentů odpovědělo, že své děti do lyžařských škol nedává.

Otázka č.11 Jakou vnímáte hlavní výhodu v umístění dítěte do lyžařské školy?

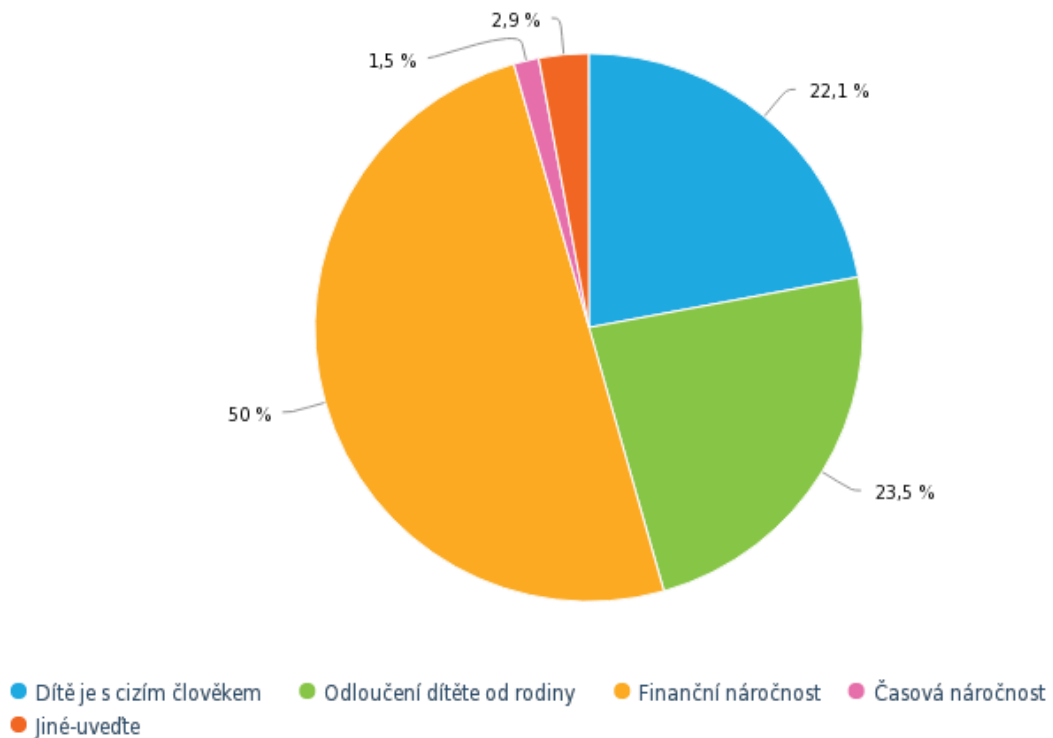
Jakou vnímáte hlavní výhodu v umístění dítěte do lyžařské školy ?

Většina rodičů 22 (32,4 %) shledává jako hlavní výhodu výuky v lyžařské škole profesionalitu instruktorů. Jako další výhodu spatřuje 18 (23,5 %) respondentů fakt že dítě se tímto způsobem osamostatňuje od rodičů. 15 (22,14 %) respondentů uvedlo že hlavní výhoda v umístění dítěte do lyžařské školy je pro ně volný čas pro rodiče. 10 rodičů (14,7 %) uvádí jako hlavní výhodu větší socializaci dítěte. 3 (4,4 %) respondenti uvedli: nevím.

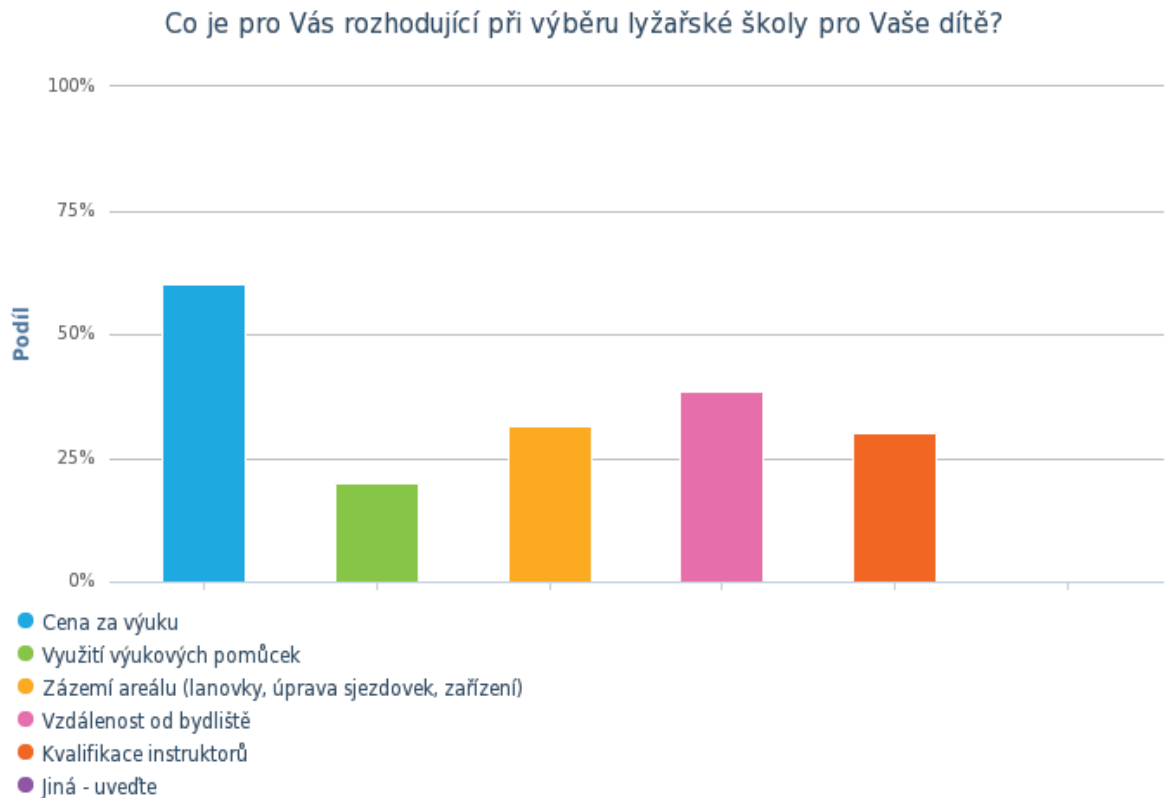
Otázka č.12 Jakou vnímáte hlavní nevýhodu v umístění dítěte do lyžařské školy?

Jakou vnímáte hlavní nevýhodu v umístění dítěte do lyžařské školy ?

Jako hlavní nevýhodu v umístění dítěte do lyžařské školy vidí většina, tedy 34 respondentů (50 %) finanční náročnost výuky. Další skupina respondentů celkem 16 (23,5 %) uvedlo jako nevýhodu výuky v lyžařské škole odloučení dítěte od zbytku rodiny. 15 respondentů (22,1 %) uvedlo, že za nevýhodu považuje fakt, že dítě se účastní výuky s cizím člověkem. Jeden (1,5 %) respondent uvedl nevýhodu časové náročnosti a 2 respondenti (2,9 %) uvedli v kolonce jiné jako nevýhodu „rodič přichází o radost z toho, že dítě něco naučil“ a „nedávám ho tam“.

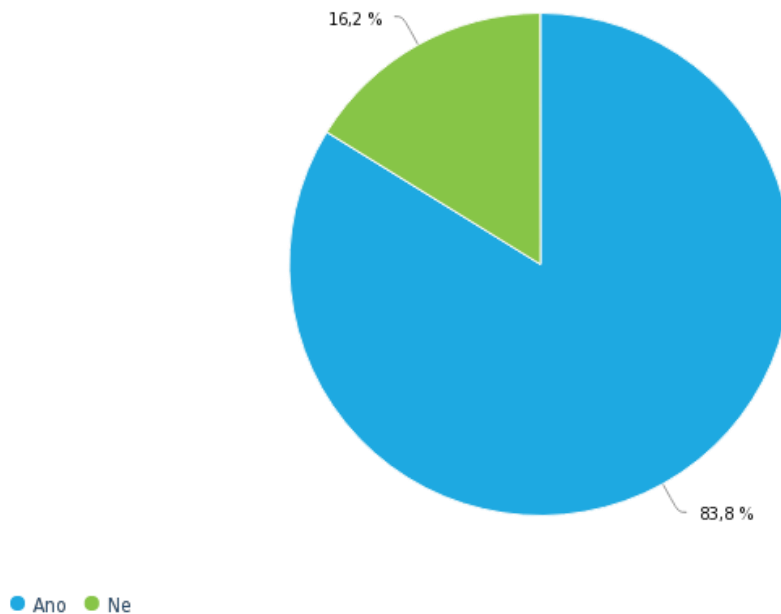
Otázka č.13 - Co je pro Vás rozhodující při výběru lyžařské školy pro Vaše dítě?

Na další otázku odpovědělo 60 % respondentů že rozhodující při výběru lyžařské školy pro dítě je cena za výuku. Dalším rozhodujícím faktorem je pro 27 respondentů (38,6 %) vzdálenost školy od bydliště. Pro 31,4 respondentů je rozhodující zázemí areálu jako jsou lanovky, úprava sjezdovek nebo zařízení. Nejmenší skupina respondentů 14 (20 %) považuje za rozhodující využívání pomůcek při výuce.

**Otázka č.14 Uvítali byste, kdyby mateřská škola organizovala lyžařské kurzy pro děti
(Např. v rámci školy v přírodě)**

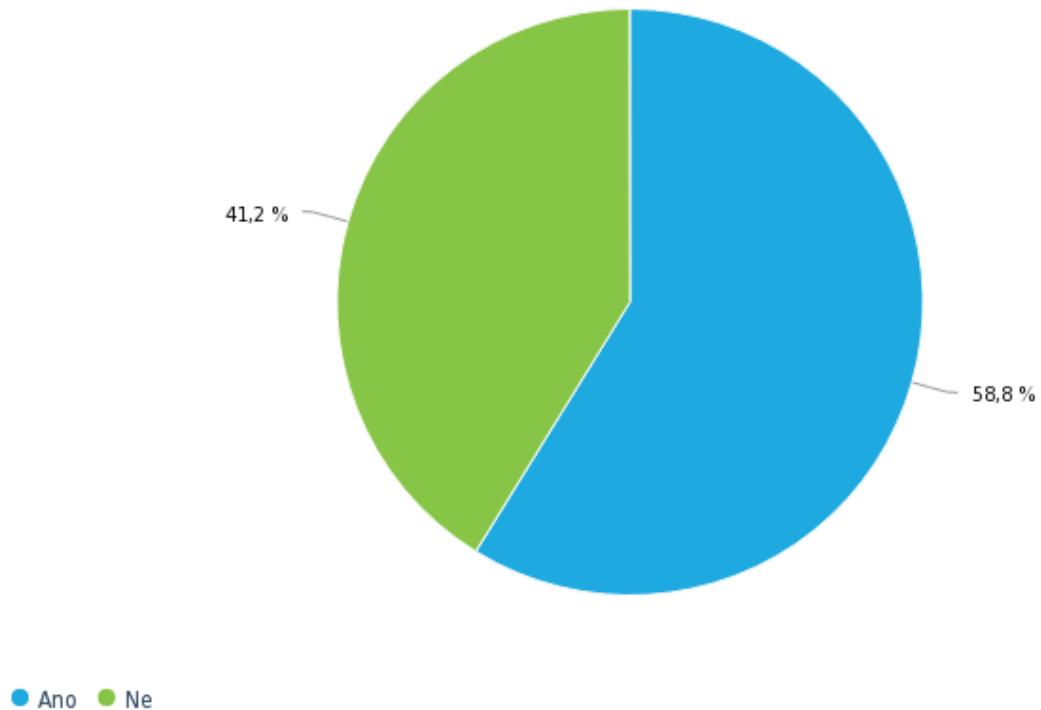
Uvítali byste, kdyby mateřská škola organizovala lyžařské kurzy pro děti ? (Např. v rámci školy v přírodě)

Předposlední otázka týkající se organizace zimních škol v přírodě dopadla následovně. (83,8 %) tedy 57 respondentů uvedli že by měli zájem o lyžařské kurzy pořádané mateřskou školou. A menšina respondentů tedy (16,2 %) odpověděla že nemají zájem o tento typ lyžařského výcviku.

Otázka č.15 Účastní se Vaše dítě /děti výjezdů na školu v přírodě?

Účastní se Vaše dítě /děti výjezdů na školu v přírodě ?

Výše uvedená otázka zjišťovala, zda se děti respondentů účastní výjezdů na školy v přírodě v rámci MŠ. Většina respondentů tedy 40 osob (85,8 %) uvedli že se jejich děti účastní škol v přírodě. Naopak (41,2 %) 28 respondentů uvedlo že se jejich děti neúčastní škol v přírodě.

8.2 Výsledky rozhovoru

Rozhovor jsem tvořila na základě již hotového dotazníku, snažila jsem se proniknout hlouběji do tématiky. V rozhovoru jsem zachovala anonymitu, z důvodu větší upřímnosti a otevřenosti participantů. Při rozhovoru jsem se snažila okamžitě reagovat na odpovědi participanta. Rozhovor byl prováděn individuálně, v klidném prostředí.

Rozhovor byl proveden se čtyřmi muži a třemi ženami, celkem se rozhovoru zúčastnilo sedm participantů. Všichni participanté uvedli, že mají dítě v předškolním věku. Tři rodiče uvedli že jsou zaměstnáni v ekonomické sféře, dva rodiče jsou živnostníci, jeden rodič uvedl že je zaměstnán v IT a poslední rodič uvedl že je zaměstnán u Českých drah. Před samotným rozhovorem všichni participanté vyplnili dotazník, a potom jsme přešli k rozhovoru.

8.3 Otázky rozhovoru

Otázka 1

V otázce č.5 Jaké zimní sportovní aktivity provozuje Vaše dítě/děti? Jste uvedl/a

- A) že se věnují lyžování
- B) že se věnují běžeckému lyžování
- C) že se věnují snowboardingu

Vedete děti ke sportům, ke kterým máte sami vztah? Popište, co ovlivňuje výběr sportovních aktivit pro vaše děti?

Otázka 2

Na otázku č.9 Jaký lyžařský areál v jižních Čechách preferujete? Jste odpověděl/a že Váš nejoblíbenější areál je:

A) Skiareál Frymburk

B) Lipno

C) Kvilda

Popište prosím, z jakého důvodu jste si oblíbil/a právě tento skiareál?

Otázka 3

Na otázku č. 10 Umistujete Vaše dítě do lyžařské školy? Jste odpověděl/a, že

A) ano

B) ne

Pozoroval/a jste někdy dítě při výuce, případně využil/a jste v praxi někdy některé prvky které využíval instruktor? Pokud ano tak jaké?

Otázka 4

Na otázku č.14: “Uvítali byste, kdyby mateřská škola organizovala lyžařské kurzy pro děti? (Např. v rámci školy v přírodě)” jste odpověděl/a, že

A) ano

B) ne

Máte zkušenost s nějakým podobným typem lyžařského kurzu pro děti předškolního věku? Pokud ano, popište prosím, co Vás zaujalo či naopak co Vám vadilo.

Na začátek jsem odstartovala krátkým úvodním rozhovorem, ve kterém jsem participantům sdělila, za jakými účely provádím výzkum. Poté jsem přešla k jednotlivým otázkám.

První participant se u první otázky Vedete děti ke sportům, ke kterým máte sami vztah? Popište, co ovlivňuje výběr sportovních aktivit pro vaše děti?

přiznal že výběr sportů nenechávají na dětech, ale nabízí sport podle svých preferencí. “já jsem lyžař, občas jedeme i na běžky to mě to naučil můj otec a nikdy mě nenapadlo učit moje dítě na snowboard nebo tak. Naše holky se teď naučili lyžovat a podle mě jsou ještě malý na nějaký další sporty”.

Naopak další rodič uvedl “Manžel jezdí na snowboardu a já na lyžích, když jsme dali syna do lyžařské školy tak brečel a lyžovat nechtěl, já ho učit nemůžu, protože sama jsem ráda, že se na to udržím, nakonec ho učí manžel na snowboardu, a jsme tak spokojený”.

Druhá otázka zněla: Popište prosím, z jakého důvodu jste si oblíbil/a právě tento skiareál? První rodič uvedl “Lipno, i když bydlíme ve Frymburku popojedeme si za většíma kopcema kousek dál. Je tam víc sjezdovek a lepší restaurace. Je to dražší ale přítelkyně je členkou místního ski klubu tak to má zadarmo a pak už se to dá”.

Tři rodiče uvedli že preferují Ski areál Kvilda, protože rádi provozují rádi běžecké lyžování. “Já preferuju běžkování, sice to není nic pro dceru, ale tu zatím vozíme v cruiseru, třeba až bude starší, tak s ní vyzkoušíme i to běžkování zatím nám kopce na Kvildě vyhovují i na lyžování, ale jak říkám spíš jezdíme na ty běžky”. Jeden rodič uvádí “My máme na Kvildě chatu, takže proto jsem přiřadila Ski areál na Kvildě, když už jedeme na chatu tak se tam někdy i sklouznem, jinak jezdíme spíš do zahraničí”

Další otázka zněla: Pozoroval/a jste někdy dítě při výuce, případně využil/a jste v praxi někdy některé prvky které využíval instruktor? Pokud ano tak jaké?

U této otázky uvedla většina rodičů, že děti do lyžařské školy neumistují. A jen jeden rodič uvedl že využil odkoukané metody v praxi. Jeden z rodičů odpověděl “já se na to docela dívám, když jsme na Lipně. Můžete si tam dole totiž půjčit i to jejich vybavení, tak jsem si půjčila koště na učení pluhu a člověk se nemusí ohýbat dolů, pak jsme si půjčili ještě nějaký kroužky myslím, teď už si nevzpomenu”.

Další rodič odpověděl “když někde vidím nějakého instruktora, tak ne, že bych se nedívala ale mám svoje metody, obě děti jsem na lyžích časem naučila a myslím si, že jezdí oba hezky. Obdivuju ty instruktory, když někdy vidím, jak to mají s těma dětma náročný”. Poslední rodič na třetí otázku odpověděl “Jak jsem říkala kluk tam nechtěl být a když jsem je chvíli pozorovala tak jsem byla akorát nervózní, na snowboardu ho učí manžel a ten je na to šikovnej”.

Na čtvrtou otázku, která se týkala zkušeností s nějakým podobným typem lyžařského kurzu pro děti předškolního věku odpověděli dva rodiče, že jejich děti nikdy nebylo v rámci mateřské školy na zimní škole v přírodě. Rodiče se často zmiňovali o strachu, že jejich dítě prochladne či dokonce onemocní. Jeden rodič měl pozitivní zkušenost s lyžařským výcvikem v rámci školy v přírodě. „Dcera byla už dvakrát a moc se jí to líbilo, Naše školka zajistila instruktory, kteří celý týden vedli v dopoledních hodinách výuku. Jednou se stalo že si nestihla dojít na wc protože měla hodně vrstev oblečení, ale jinak učitelky byly celou dobu přítomny pod vlekem a kontrolovaly jestli se s dětma něco neděje“

Jeden z rodičů uvedl, že “kvůli stěhování jsme změnili i školku a školu a syn se na lyžáku více skamarádil s vrstevníky, je to teda soukromá školka ale stojí to za to ty činnosti, který neustále vymýšlí jsou skvělý”

9 DISKUZE

Při tvorbě dotazníku jsem dbala především na srozumitelnost a časovou nenáročnost otázek. Respondenty jsou v tomto případě rodiče dětí předškolního věku. Anonymita respondentů nebyla nijak ohrožena, díky možnosti elektronického vyplňování. Dotazník obsahuje celkem 15 otázek, které jsou převážně uzavřené. Dotazník vyplnilo celkem 71 respondentů. Výsledky jsou pro lepší orientaci prezentovány grafickou formou. Rozhovor obsahuje celkem 4 otázky, které navazují na dotazník a hlouběji se věnují tématu již zmíněnému. Rozhovoru se zúčastnilo 7 participantů, kteří jsou zachováni v anonymitě.

Jaké faktory ovlivňují rodiče při výběru lokality pro lyžování?

Většina respondentů 36,8 % uvedla jako nejzásadnější faktor při výběru lyžařské lokality, lyžařské a ostatní vyžití pro děti. Jako druhý nejzásadnější faktor uvedlo 15 (22,1 %) respondentů cenovou dostupnost lyžařského areálu. Tento výsledek potvrdil mé očekávání. Ačkoli cenová dostupnost může být pro někoho limitující, ukázalo se, že zájem dětí je většinou upřednostněn před zájmy rodičů.

Výběr lokality dle mého názoru ovlivňuje i početnost rodiny. Celkem (16,9 %) 12 respondentů uvedlo že mají 3-4 děti. Ukázalo se, že 50 % respondentů neumísťuje svoje děti do lyžařských škol, dle toho soudím že zmíněných 50 % rodičů nejsou limitováni při výběru tím, jestli je v okolí lyžařská škola nebo ne.

Nejoblíbenějším lyžařským areálem se stal Skiareál Lipno. Na druhém místě jsou Skiareály Kvilda a skiareál Frymburk. Třetím nejoblíbenějším areálem z uvedených je Skiareál Záluží. Na předposledním místě se umístil skiareál Zadov, a nejméně oblíbený je na základě výsledku responzí skiareál Železná ruda. 19,1 % respondentů uvedlo že zásadní faktor při výběru lokality je vzdálenost od bydliště.

Jaká vidí rodiče pozitiva při umísťování dětí do lyžařských škol, či na lyžařské výcviky?

Většina respondentů (32,4 %) uvedla, že jako hlavní pozitivum shledává profesionální výuku instruktora. Tento výsledek mě překvapil, protože si myslím, že respondenti nemají přehled o tom, jaký výcvik či kurz musí instruktoři lyžování podstoupit. Na základě toho usuzuji že lyžařské školy působí na veřejnost důvěryhodně, i když z vlastní zkušenosti vím, že se často jedná o sezónní pracovníky.

Vzhledem k tomu, že 38,0 % respondentů uvedlo, že jsou ve věku 36-45 let může být jeden z možných důvodů umísťování dětí do lyžařských škol lepší finanční situace než u mladých rodin.

83,8 % respondentů uvedlo, že by uvítali, kdyby mateřská škola organizovala lyžařské kurzy pro děti (zimní školy v přírodě), to i přes to že hned v následující otázce odpovědělo 58,8 % respondentů že se jejich děti neúčastní výjezdů na školy v přírodě. Dle výsledků rozhovoru vidí rodiče výhodu v tom, že by se děti účastnili lyžařského kurzu se svými vrstevníky, které již většinou dobře znají. Věřím, že děti se sice ve větší skupině nenaučí tak ovládat techniku a zvládat oblouky, ale dle mého názoru je zapotřebí jim místo lyžařského drilu představit zimní prostředí, a ukázat že sport je hlavně o zábavě a potěšení.

Jak vnímají rodiče současnou nabídku zimních sportovních aktivit v jižních Čechách?

90,1 % respondentů uvedla, že nabídka zimních sportovních aktivit v jižních Čechách je podle nich dostatečná. Dle výsledků dotazníkového šetření se věnuje 64,8 % dětí lyžování, potvrdila se moje domněnka, že rodiče učí děti sport dle svých zkušeností a preferencí. Lyžování se věnuje 69,0 % rodičů. Všechny uvedené typy zimních sportovních aktivit byly respondenty potvrzeny, ani jedna kategorie nezůstala neobsazena. Jak uvádí Perič (2008) všechny typy sportů jsou příznivě přispívající k fyzickému i mentálnímu vývoji

ZÁVĚR

Hlavním cílem výzkumného šetření bylo zjistit, co ovlivňuje rodiče ve výběru lyžařských areálů v zimním období. Vyvrátila se moje domněnka že, většina rodičů zvolí jako svůj nejoblíbenější lyžařský areál, skiareál Lipno. Tento areál je velmi vstřícně zařízen pro děti, avšak oproti ostatním se cena za skipas a lyžařskou výuku pohybuje nejvýše. To může být i jeden z faktorů který rodiny s dětmi odradí od návštěvy.

Teoretická část této bakalářské práce se v první části zabývá vývojovými specifiky předškolních dětí. Dále jsou zde charakterizovány pohybové schopnosti a dovednosti a Další kapitoly se věnují již problematice lyžování, vzniku a historii lyžování nebo popisu lyžařské výzbroje a výstroje. V posledních kapitolách teoretické části nalezneme charakteristiku jižních Čech a výčet vybraných lyžařských areálů.

Praktická část se zabývá interpretací výsledků smíšeného výzkumného šetření. Formou dotazníku a doplňujícího rozhovoru jsem zjišťovala, co ovlivňuje rodiče dětí předškolního věku ve výběru lyžařských areálů v zimním období.

Výsledky dotazníků mě občas překvapovali. Například to že rodiče shledávají hlavní nevýhodu v umístění dítěte do lyžařské školy finanční náročnost. Očekávala jsem, že respondenti označí jako hlavní nevýhodu fakt, že dítě vyučuje cizí osoba (instruktor lyžování). To se však objevilo až na druhém místě (22,1 %).

Nadchlo mě, jaký počet rodičů 83,8 % mělo zájem o lyžařské kurzy pořádané mateřskou školou. Myslím si, že výjezdem na školu v přírodě v zimním období se nejen utuží vztahy v kolektivu, ale děti mohou poznávat prostředí z jiného úhlu pohledu. Na základě výsledků rozhovoru je patrné, že rodiče by uvítali lyžařský kurz pořádaný jejich mateřskou školou. 23,9 % respondentů uvedlo že jejich děti neprovozují žádný zimní sport, právě těmto dětem by bylo dobré takový zážitek zprostředkovat.

Naplnilo se mé očekávání že většina rodičů tří nebo více dětí považují jako zásadní pro výběr lyžařské lokality cenovou dostupnost areálu. Už proto, že je nutné disponovat nějakou základní výzbrojí a výstrojí, jsou zimní sporty považovány za cenově náročnější aktivity, které mohou rodiče s dětmi provozovat.

Při sběru dat z dotazníkového šetření jsem mohla dát respondentům více prostoru pro vlastní vyjádření, bála jsem se však aby dotazník nebyl příliš složitý a respondenti vyplňování nedokončili. Více informací mi však poté poskytli účastníci v rozhovoru.

Jsem si vědoma toho, že výzkum není zcela dokonalý, ale díky tvorbě této bakalářské práce jsem se přenesla v čase, kdy jsem se aktivně věnovala výuce lyžování a mými žáky byly především děti předškolního věku. Výzkumné šetření mě naplnilo očekáváním a těšením se na práci v mateřské škole.

SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ

- Bowlby, J. (2010). Vazba: teorie kvality raných vztahů mezi matkou a dítětem. Portál.
- Brierley, J. K. (1996). 7 prvních let života rozhoduje: [nové poznatky o vývoji mozku a výchova dítěte]. Portál.
- Brtník, J., & Neuman, J. (2008). Zimní hry na sněhu i bez něj (Vyd. 3, ilustroval Petr ĎOUBALÍK). Portál.
- Částka, K., Kolovská, I., & Votík, J. (2005). Jak dokonale zvládnout carving. Grada.
- David, P. (2013). 110 let našeho lyžování. S & D.
- Dvořáková, H. (2002). Pohybem a hrou rozvíjíme osobnost dítěte: [tělesná výchova ve vzdělávacím programu mateřské školy]. Portál.
- Encyklopedie Českých Budějovic. (1998). Nebe.
- Erikson, E. H. (c2015). Životní cyklus rozšířený a dokončený: devět věků člověka (přeložil Jiří ŠIMEK). Portál.
- Erikson, E. H. (c2015). Životní cyklus rozšířený a dokončený: devět věků člověka (přeložil Jiří ŠIMEK). Portál.
- Finn, K. J., Johannsen, N. & Specker, B. (2002). Factors associated with physical activity
- Fourny, D. (2003). *Encyklopedie sportu: svět sportu slovem i obrazem*. Fortuna Print.
- Gavora, P. (2010). Úvod do pedagogického výzkumu (2., rozš. české vyd, přeložil Vladimír JŮVA, přeložil Vendula HLAVATÁ). Paido.
- Hartl, P., & Hartlová, H. (2015). Psychologický slovník (Třetí, aktualizované vydání). Portál.
- Chovanec, F. (1989). Dějiny lyžování: určeno pro posl. fak. tělesné výchovy a sportu. Praha: SPN, Učební texty vysokých škol.
- Chrásková, M. (2016). Metody pedagogického výzkumu: základy kvantitativního výzkumu (2., aktualizované vydání). Grada.
- Informatorium školy mateřské v jazyce 21. století ... (2020). Poutníková četba.
- Kleplová, V., & Pilná, D. (2011). Cvičíme doma s tím, co doma máme. ANAG.

- Kořátková, S. (2008). Dítě a mateřská škola. Grada.
- Machová, J., & Treml, J. (2008). Lyžování: pohybová příprava: 21 kondičních programů. Grada.
- Opravilová, E. (2016). Předškolní pedagogika. Grada.
- Perič, T. (2012). Sportovní příprava dětí (Nové, aktualiz. vyd). Grada.
- Piaget, J., & Inhelder, B. (2014). Psychologie dítěte (přeložil Eva VYSKOČILOVÁ). Portál.
- Poláková, P. (2019). Jak rozvíjet pohyb, emoce a smysly: pozorné a spokojené dítě. Grada.
- Příbramský, M. (1999). Lyžování: základní lyžařská průprava, alpské lyžování, carving. Grada.
- Říčan, P. (2004). Cesta životem (Vydání druhé, přepracované vydání). Praha: Portál.
- Stuchlíková, I. (2002). Základy psychologie emocí. Portál.
- Suchánková, E. (2014). Hra a její využití v předškolním vzdělávání. Portál.
- Treml, J. (2004). Lyžování dětí. GRADA Publishing.
- Vágnerová, M. (2005). Vývojová psychologie I.: dětství a dospívání. Karolinum.
- Vágnerová, M. (2012). Vývojová psychologie: dětství a dospívání (Vyd. 2., dopl. a přeprac). Karolinum.
- Volfová, H., & Kolovská, I. (2008). Předškoláci v pohybu. Grada.
- Vygotskij, L. S. (2004). Psychologie myšlení a řeči (Vyd. 1. (jako komentovaný výbor, celkově v češtině 3.)). Portál.
- Zimmer, R. (Ed.). (2001). Netradiční sportovní činnosti: náměty a metody pro školu i volný čas. Portál.

SEZNAM ELEKTRONICKÝCH ZDROJŮ

Alpské lyžování (2020) Dostupné z

<https://www.olympic.cz/sport/33--alpske-lyzovani>

Administrativní členění Jihočeského kraje ČSÚ (2019) Dostupné z

<https://www.czso.cz/documents/10180/90863263/33010519m2.png/e49fb17e-eae9-463d-b190-6ad3ffb8ac1d?version=1.1&t=1575633206267>

Kam na lyže v Česku: 10 nejlepších tuzemských sjezdovek (2015) Dostupné z

<https://www.forbes.cz/kam-na-lyze-v-cesku-10-nejlepsich-tuzemskych-sjezdovek/>

Okresy Jihočeský kraj (2020) Dostupné z

<https://www.czso.cz/csu/xc/okresy>

Počet obyvatel v obcích ČSÚ (2019) Dostupné z <https://www.czso.cz/csu/czso/pocet-obyvatel-v-obcich-za0wri436p>

Počet Kulturních a sportovních zařízení v Českých Budějovicích (2020) Dostupné z

<https://www.czso.cz/csu/xc/8-vzdelavani-kulturni-a-sportovni-zarizeni-2016>

Průměrná hrubá mzda ČSÚ (2019) Dostupné z <https://www.czso.cz/csu/xc>

Počet sjezdovek v Jihočeském kraji (2020) Dostupné z <https://ceske-sjezdovky.cz/?page=strediska>

Rámcový vzdělávací program pro předškolní vzdělávání (2018) Dostupné z

<http://www.nuv.cz/t/rvp-pro-vseobecne-vzdelavani>

Skiareál Železná Ruda - Špičák (2020) Dostupné z

<https://www.ceskehory.cz/ski-areal/popis/zelezna-ruda-spicak.html>

Ski areál Kvilda O areálu (2020) Dostupné z

<http://www.skikvilda.cz/areal/o-arealu>

Skiareál Frymburk (2020) Dostupné z

<https://www.parkfrymburk.cz/cz/>

Zimní olympijské hry (2020) Dostupné z

<https://www.olympic.cz/olympiada/seznam/winter>

SEZNAM PŘÍLOH

Příloha č.1 - dotazník

Příloha č.1 - dotazník

Nabídka zimních sportovních aktivit pro předškolní děti v jižních Čechách

Nabídka zimních sportovních aktivit pro předškolní děti v jižních Čechách

Informace získané prostřednictvím dotazníku budou sloužit ke zpracování mé bakalářské práce na téma "Nabídka zimních sportovních aktivit pro předškolní děti v jižních Čechách". Prosim věnujte několik minut na vyplnění tohoto dotazníku.

1. Jste muž / žena ?

Nápověda k otázce: *Vyberte jednu odpověď*

- muž
- žena

2. Kolik Vám je let ?

Nápověda k otázce: *Vyberte jednu odpověď*

- 18-25
- 26-35
- 36-45
- 46-55
- 56 a více

3. Jaké je Vaše nejvyšší dosažené vzdělání ?

Nápověda k otázce: *Vyberte jednu odpověď*

- Základní
- Střední
- Vyšší odborné
- Vysokoškolské

4. Kolik máte dětí ?

Nápověda k otázce: *Vyberte jednu odpověď*

- 1
- 2
- 3 - 4
- 5 nebo více

5. Jaké zimní sportovní aktivity provozuje Vaše dítě / děti ?

Nápověda k otázce: *Vyberte jednu nebo více odpovědí*

- Lyžování
- Snowboarding
- Běžecské lyžování
- Bruslení
- Hokej
- Žádné
- Jiné-uvedte

6. Jaké zimní sportovní aktivity provozujete vy ?

Nápověda k otázce: *Vyberte jednu nebo více odpovědí*

- Lyžování
- Běžecské lyžování
- Snowboarding
- Bruslení
- Hokej
- Žádné
- Jiné-uvedte

7. Jaká je podle Vás nabídka zimních sportovních aktivit v jižních Čechách ?

Nápověda k otázce: *Vyberte jednu odpověď*

- Nabídka je dostatečná
- Nabídka je nedostatečná

8. Co je pro vás zásadní při výběru lokality pro lyžování?

Nápověda k otázce: *Vyberte jednu odpověď*

- Lyžařské vyžití pro dospělé
- Lyžařské a ostatní vyžití pro děti
- Zázemí areálu
- Vzdálenost od bydliště
- Cenová dostupnost
- Jiné- uveďte

9. Jaký lyžařský areál v jižních Čechách preferujete ?

Nápověda k otázce: *Seřadte dle oblíbenosti na škále: 1 (nejvíce oblíbený) - 6 (nejméně oblíbený)*

Ski areál Frymburk	<input type="text"/>
Ski areál Lipno	<input type="text"/>
Ski areál Kvilda	<input type="text"/>
Ski areál Záluží	<input type="text"/>
Ski areál Zadov	<input type="text"/>
Ski areál Železná Ruda	<input type="text"/>

10. Umístujete Vaše dítě do lyžařské školy?

Nápověda k otázce: *Vyberte jednu odpověď*

- ano
- ne

11. Jakou vnímáte hlavní výhodu v umístění dítěte do lyžařské školy ?

Nápověda k otázce: *Vyberte jednu odpověď*

- Volný čas pro rodiče
- Osamostatnění dítěte
- Socializace dítěte
- Profesionalita instruktora
- Jiné - uveďte

12. Jakou vnímáte hlavní nevýhodu v umístění dítěte do lyžařské školy ?

Nápověda k otázce: *Vyberte jednu odpověď*

- Dítě je s cizím člověkem
- Odloučení dítěte od rodiny
- Finanční náročnost
- Časová náročnost
- Jiné - uveďte

13. Co je pro Vás rozhodující při výběru lyžařské školy pro Vaše dítě?

Nápověda k otázce: *Vyberte jednu nebo více odpovědí*

- Cena za výuku
- Využití výukových pomůcek
- Zázemí areálu (lanovky, úprava sjezdovek, zařízení)
- Vzdálenost od bydliště
- Kvalifikace instruktorů
- Jiná - uveďte

14. Uvítali byste, kdyby mateřská škola organizovala lyžařské kurzy pro děti ? (Např. v rámci školy v přírodě)

Nápověda k otázce: *Vyberte jednu odpověď*

- Ano
- Ne

15. Účastní se Vaše dítě /děti výjezdů na školu v přírodě ?

Ano

Ne